

32007L0064

5.12.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 319/1

DIREKTIVA 2007/64/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. studenoga 2007.****o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno prvu i treću rečenicu njegovog članka 47. stavka 2. i njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

u skladu s postupkom određenim člankom 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Za uspostavljanje unutarnjeg tržišta nužno je ukloniti sve unutarnje granice u Zajednici, kako bi se omogućilo slobodno kretanje roba, ljudi, usluga i kapitala. Pravilno funkcioniranje jedinstvenoga tržišta platnih usluga stoga je od ključne važnosti. Međutim, nedovoljna usklađenost u tom području trenutačno onemogućava funkcioniranje tog tržišta.

(2) Trenutačno su tržišta platnih usluga a država članica zasebno organizirana sukladno nacionalnim pravilima te je pravni okvir za platne usluge razlomljen na 27 nacionalnih pravnih sustava.

(3) Na tom području već je doneseno nekoliko pravnih akata Zajednice, kao što je Direktiva 97/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o prekograničnim kreditnim transferima ⁽³⁾ te Uredba (EZ) br. 2560/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 2001. o prekograničnim plaćanjima u eurima ⁽⁴⁾, no oni nisu u dovoljnoj mjeri ispravili situaciju, kao što to nisu učinile niti Preporuka Komisije 87/598/EEZ od 8. prosinca 1987. o Kodeksu ponašanja vezano za elektroničko plaćanje (odnosi između financijskih institucija, trgovaca, pružatelja usluga i potrošača) ⁽⁵⁾, Preporuka Komisije 88/590/EEZ od 17. studenoga 1988. o platnim sustavima, posebno o odnosu između vlasnika kartica i izdavatelja kartica ⁽⁶⁾ te Preporuka Komisije 97/489/EZ od 30. srpnja 1997. o transakcijama koje se obavljaju elektroničkim platnim instrumentima, posebno o odnosu između izdavatelja i vlasnika ⁽⁷⁾. Navedene mjere i dalje nisu dostatne. Istovremeno postojanje nacionalnih odredbi i nepotpunog okvira Zajednice uzrokuje zabunu i nedostatak pravne sigurnosti.

(4) Zato je ključno na razini Zajednice uspostaviti moderan i koherentan pravni okvir za platne usluge, neovisno o kompatibilnosti tih usluga sa sustavom, koji proizlazi iz inicijative financijskog sektora za jedinstvenim područjem plaćanja u eurima, koji je neutralan kako bi se osigurala jednaka pravila igre za sve platne sustave i kako bi se zadržao slobodan izbor potrošača te koji bi trebao značiti značajni korak naprijed u smislu troškova za potrošače, sigurnosti i učinkovitosti u odnosu na postojeće nacionalne sustave.

(5) Taj bi pravni okvir trebao osigurati koordinaciju nacionalnih odredbi o bonitetnim zahtjevima, pristup tržištu novim pružateljima platnih usluga, zahtjeva obavješćivanja te odnosnih prava i obveza korisnika i pružatelja

⁽¹⁾ SL C 109, 9.5.2006., str. 10.

⁽²⁾ Mišljenje Europskoga parlamenta od 24. travnja 2007. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 15. listopada 2007.

⁽³⁾ SL L 43, 14.2.1997., str. 25.

⁽⁴⁾ SL L 344, 28.12.2001., str. 13.

⁽⁵⁾ SL L 365, 24.12.1987., str. 72.

⁽⁶⁾ SL L 317, 24.11.1988., str. 55.

⁽⁷⁾ SL L 208, 2.8.1997., str. 52.

platnih usluga. Unutar tog okvira treba zadržati odredbe Uredbe (EZ) br. 2560/2001 kojom je, što se tiče cijena, uspostavljeno jedinstveno tržište plaćanja eurom. Potrebno je integrirati odredbe Direktive 97/5/EZ i preporuke iz preporuka Komisije 97/598/EEZ, 88/590/EEZ i 97/489/EZ u jedinstveni obvezujući akt.

- (6) Međutim, nije primjereno da navedeni pravni okvir bude u potpunosti sveobuhvatan. Njegovu bi primjenu trebalo ograničiti na pružatelje platnih usluga čija je glavna djelatnost pružanje platnih usluga korisnicima platnih usluga. Također nije primjereno da se on primjenjuje na usluge kod kojih se prijenos novčanih sredstava s platitelja na primatelja plaćanja ili njihov transport izvršava isključivo u novčanicama i kovanicama ili gdje se prijenos temelji na papirnatom čeku, papirnatim trasiranim i vlastitim mjenicama, ili drugom instrumentu, papirnatim vaučerima ili karticama vučenih i ispostavljenih na pružatelja platnih usluga ili drugu stranku radi stavljanja novčanih sredstava na raspolaganje primatelju plaćanja. Nadalje, trebalo bi razlikovati sredstva koja nude telekomunikacijski operateri, operateri informacijske tehnologije i mrežni operateri kako bi se osim kupnje uobičajenih usluga govorne telefonije i njihovog prijenosa na digitalne uređaje omogućila i kupoprodaja digitalne robe ili usluga kao što su melodije zvona, glazba ili digitalne novine. Sadržaj te robe ili usluga mogu proizvoditi ili treća stranka ili sam operater koji im može dodati dodatnu unutarnju vrijednost u obliku pristupa, prijenosa ili mogućnosti pretraživanja. U potonjem slučaju, kad robu ili usluge distribuira jedan od navedenih operatera ili iz tehničkih razloga treća te kad se one mogu koristiti samo putem digitalnih uređaja kao što su mobilni telefoni ili računala, navedeni se pravni okvir ne bi trebao primjenjivati budući da aktivnost operatera nadilazi samu platnu transakciju. Međutim, primjena tog pravnog okvira je primjerena u slučajevima kad operater djeluje samo kao posrednik koji jednostavno dogovara da plaćanje bude izvršeno u korist treće koja je dobavljač.
- (7) Novčana pošiljka je jednostavna platna usluga, koja se obično temelji na gotovini koju je platitelj dao pružatelju platnih usluga, koji šalje odgovarajući iznos, primjerice putem komunikacijske mreže, primatelju plaćanja ili drugom pružatelju platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja. U nekim državama članicama supermarketi, veletrgovci i trgovci na malo pružaju javnosti odgovarajuću uslugu kojom omogućuju plaćanje komunalnih ili drugih redovitih računa domaćinstava. Navedene usluge plaćanja računa treba tretirati kao novčane pošiljke kako je određeno ovom Direktivom, osim ako nadležna tijela smatraju da ta aktivnost potpada u grupu drugih platnih usluga navedenih u Prilogu.
- (8) Potrebno je odrediti kategorije pružatelja platnih usluga koji zakonito smiju pružati platne usluge u Zajednici, kao što su kreditne institucije koje primaju depozite od korisnika koji se mogu koristiti za financiranje platnih

transakcija te koje i dalje podliježu bonitetnim zahtjevima iz Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju posla kreditnih institucija⁽¹⁾, institucije za elektronički novac koje izdaju elektronički novac koji se može koristiti za financiranje platnih transakcija te koje i dalje podliježu bonitetnim zahtjevima iz Direktive 2000/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o osnivanju, obavljanju posla i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca⁽²⁾ te poštanskih žiro institucija koje su ovlaštene za to na temelju nacionalnog prava.

- (9) Ovom bi se Direktivom trebala odrediti pravila za izvršavanje platnih transakcija u slučajevima kad su novčana sredstva u obliku elektroničkog novca, kako je navedeno u članku 1. stavku 3. točki (b) Direktive 2000/46/EZ. Ovom Direktivom, međutim, ne treba niti regulirati izdavanje elektroničkog novca niti izmijeniti bonitetne odredbe koje se odnose na institucije za elektronički novac iz Direktive 2000/46/EZ. Stoga institucijama za platni promet ne bi trebalo biti dopušteno izdavanje elektroničkog novca.
- (10) Međutim, radi otklanjanja pravnih prepreka za ulazak na tržište, potrebno je uspostaviti jedinstvenu dozvolu za sve pružatelje platnih usluga koji nisu povezani s primanjem depozita ili izdavanjem elektroničkog novca. Stoga je primjereno uvesti novu kategoriju pružatelja platnih usluga, „institucije za platni promet”, propisivanjem izdavanja odobrenja za rad pravnim osobama izvan postojećih kategorija za pružanje platnih usluga na cijelom području Zajednice, podložno strogim i opsežnim uvjetima. Tako bi se na navedene usluge primjenjivali jednaki uvjeti u cijeloj Zajednici.
- (11) Uvjeti za davanje i zadržavanje odobrenja za rad za institucije za platni promet trebali bi uključivati bonitetne zahtjeve razmjerne operativnim i financijskim rizicima kojima su takva tijela izložena u svom poslovanju. S time u vezi potreban je jasan režim za temeljni kapital u kombinaciji sa stalnom razinom kapitala koji se može naknadno detaljnije razraditi ovisno o potrebama tržišta. Zbog raspona raznolikosti na području platnih usluga, ovom bi se Direktivom trebalo dopustiti različite metode te određeno diskrecijsko pravo nadzornih tijela kako bi se osiguralo da istovjetni rizici budu tretirani na isti način za sve pružatelje platnih usluga. Zahtjevi za institucije za platni promet trebali bi odražavati činjenicu da se institucije za platni promet bave specijaliziranim i ograničenim aktivnostima te su pri tome izložene rizicima koji su užeg opsega i lakši za nadziranje i kontrolu nego oni koji nastaju pri širem spektru aktivnosti kreditnih institucija. Institucijama za platni promet bi trebalo zabraniti primanje depozita od korisnika te bi im trebalo biti dopušteno

⁽¹⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom Komisije 2007/44/EZ (SL L 247, 21.9.2007., str. 1).

⁽²⁾ SL L 275, 27.10. 2000., str. 39.

koristiti novčana sredstva primljena od korisnika samo za pružanje platnih usluga. Trebalo bi osigurati držanje novčanih sredstava klijenata odvojeno od novčanih sredstava institucija za platni promet za druge poslovne aktivnosti. Za institucije za platni promet trebalo bi također primjenjivati učinkovite zahtjeve vezane uz sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma.

(12) Institucije za platni promet trebale bi sastavljati svoje godišnje i konsolidirane financijske izvještaje u skladu s Direktivom Vijeća 78/660/EEZ od 25. lipnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava⁽¹⁾ i, kada je primjenjivo, u skladu s Direktivom Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima⁽²⁾ te Direktivom Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija⁽³⁾. Godišnji financijski izvještaji i konsolidirani financijski izvještaji trebali bi biti revidirani, osim ako je institucija za platni promet izuzeta iz obveze sukladno Direktivi 78/660/EEZ i, kada je primjenjivo, direktivama 83/349/EEZ i 86/635/EEZ.

(13) Ovom bi se Direktivom trebalo regulirati odobravanje kredita od strane institucija za platni promet, tj. odobravanje kreditnih linija i izdavanje kreditnih kartica samo ako je to usko povezano s platnim uslugama. Instituciji za platni promet primjereno je dopustiti odobravanje takvog kredita vezano uz njihove prekogranične aktivnosti samo ako je kredit odobren radi lakšeg pružanja platnih usluga te da se radi o kratkoročnom kreditu koji je odobren na rok koji ne prelazi dvanaest mjeseci, uključujući i obnavljajući kredit, pod uvjetom da se u većoj mjeri refinancira iz vlastitih sredstava institucije za platni promet kao i drugih sredstava tržišta kapitala, ali ne i novčanih sredstava koja se drže u ima klijenata za platne usluge. Gore navedeno ne dovodi u pitanje Direktivu Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na potrošačke kredite⁽⁴⁾ ili drugo relevantno zakonodavstvo Zajednice ili nacionalno zakonodavstvo vezano uz uvjete za odobravanje kredita potrošačima, koji nisu usklađeni ovom Direktivom.

(14) Potrebno je da države članice odrede tijela nadležna za davanje odobrenja za rad institucijama za platni promet, obavljanje nadzora i odlučivanje o oduzimanju odobrenja za rad. S ciljem osiguravanja jednakog postupanja, države

članice na institucije za platni promet ne bi trebale primjenjivati nikakve druge zahtjeve osim onih predviđenih u ovoj Direktivi. Međutim, sve bi odluke nadležnih tijela trebale biti osporive pred sudom. Osim toga, zadaće nadležnih tijela ne bi trebale dovoditi u pitanje nadzor platnih sustava, što je, u skladu s četvrtom alinejom članka 105. stavka 2. Ugovora zadaća koju obavlja Europski sustav središnjih banaka.

(15) S obzirom da je poželjna registracija identiteta i lokacije svih osoba koje pružaju usluge pošiljaka te priznavanje njihove prihvatljivosti bez obzira na to jesu li sposobne ispuniti sve uvjete za dobivanje odobrenja za rad kao institucije za platni promet tako da niti jedna nije prisiljena poslovati unutar sive ekonomije te da se sve osobe koje pružaju usluge pošiljaka dovedu u okvir minimalnih pravnih i regulatornih zahtjeva, primjereno je u skladu s Posebnom Preporukom VI. Radne skupine za financijsko djelovanje kod pranja novca predvidjeti mehanizam sukladno kojem se s pružateljima platnih usluga koji ne mogu ispuniti sve navedene uvjete ipak može postupati kao s institucijama za platni promet. U tom smislu, države bi članice trebale upisati navedene osobe u registar institucija za platni promet iako one ne ispunjavaju sve ili neke od uvjeta za dobivanje odobrenja za rad. Međutim, bitno je da mogućnost izuzeća podložno strogim zahtjevima vezanim uz obujam platnih transakcija. Institucije za platni promet kojima se priznaje izuzeće ne bi smjele imati niti pravo poslovnog nastana niti slobodu pružanja usluga niti bi trebale neposredno koristiti ta prava kao članice platnog sustava.

(16) Za sve pružatelje platnih usluga bitan je pristup uslugama tehničke infrastrukture platnih sustava. Taj bi pristup trebao, međutim, biti uvjetovan primjerenim zahtjevima kako bi se osigurao integritet i stabilnost tih sustava. Svaki bi pružatelj platnih usluga koji podnese zahtjev za sudjelovanje u platnom sustavu trebao sudionicima platnog sustava dostaviti dokazda je njegovo unutarnje uređenje dovoljno stabilno za odolijevanje svim vrstama rizika. Ti platni sustavi obično uključuju npr. četverostranačne kartične sustave kao i velike sustave koji obrađuju kreditne transfere i izravna terećenja. S ciljem osiguravanja jednakog postupanja diljem Zajednice među različitim kategorijama pružatelja platnih usluga s odobrenjem za radu skladu s uvjetima njihove dozvole, potrebno je pojasniti pravila u vezi s pristupom pružanja platnih usluga i pristupom platnim sustavima. Potrebno je osigurati postupanje bez diskriminacije za institucije za platni promet s odobrenjem za rad i kreditne institucije tako da svi pružatelji platnih usluga koji se natječu na unutarnjem tržištu mogu koristiti usluge tehničke infrastrukture tih platnih sustava pod jednakim uvjetima. Primjereno je propisati različito postupanje za pružatelje platnih usluga s odobrenjem za rad i onih koji koriste oslobođenje sukladno ovoj Direktivi kao i izuzeće sukladno članku 8. Direktive 2000/46/EZ, zbog razlika u njihovom bonitetnom okviru. U svakom slučaju, razlike u cijeni mogu biti dopuštene samo kad je to

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 224, 16.8.2006., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 193, 18.7.1983., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/99/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 137.).

⁽³⁾ SL L 372, 31.12.1986., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ.

⁽⁴⁾ SL L 42, 12.2.1987., str. 48. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/7/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća (SL L 101, 1.4.1998., str. 17.).

motivirano na razlikama troškova koje stvore pružatelji platnih usluga. To ne bi trebalo dovesti u pitanje pravo država članica na ograničavanje pristupa sistemski važnim sustavima u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima namire vrijednosnih papira⁽¹⁾ te nadležnost Europske središnje banke i Europskoga sustava središnjih banaka kako je određeno člankom 105. stavkom 2. Ugovora te člankom 3. stavkom 1. i člankom 22. Statuta Europskoga sustava središnjih banaka vezano uz pristup platnim sustavima.

- (17) Odredbe pristupa platnom sustavu ne bi se trebale primjenjivati u slučaju sustava koje je uspostavio te njima upravlja jedan pružatelj platnih usluga. Ti platni sustavi mogu poslovati ili u izravnom nadmetanju sa platnim sustavima ili – što je uobičajenije – u tržišnoj niši koja nije dostatno pokrivena platnim sustavima. Oni obično pokrivaju trostranačne sustave, kao što su trostranačni kartični sustavi, platne usluge koje nude pružatelji telekomunikacijskih usluga ili usluge novčanih pošiljaka pri čemu je operater sustava pružatelj platnih usluga kako platitelju tako i primatelju plaćanja kao i za interne sustave bankovnih grupa. S ciljem poticanja tržišnog natjecanja između tih platnih sustava i etabliranih glavnih platnih sustava, načelno nije primjereno trećim strankama odobriti pristup tim platnim sustavima. Međutim, na takve sustave uvijek se primjenjuju nacionalni i propisi Zajednice vezano uz tržišno natjecanje koji mogu zahtijevati da im se odobri pristup sustavima radi osiguravanja učinkovitog tržišnog natjecanja na tržištu plaćanja.
- (18) Trebalo bi utvrditi skup pravila kako bi se osigurala transparentnost uvjeta i zahtjeva obavješćivanja za platne usluge.
- (19) Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na gotovinske platne transakcije, budući da tržište jednokratnih plaćanja u gotovini već postoji niti za platne transakcije na temelju papirnatih čekova budući da ih, radi njihove naravi, nije moguće obraditi tako učinkovito kao druga sredstva plaćanja. Međutim, dobra praksa u tom području trebala bi se temeljiti na načelima određenim ovom Direktivom.
- (20) Budući da potrošači i poduzeća nisu u istom položaju, nije im potrebna ista razina zaštite. Iako je važno zajamčiti prava potrošačima ugovornim odredbama od kojih ugovorom nije moguće odstupiti, razumno je dopustiti poduzećima i organizacijama da se dogovore drugačije. Međutim, države članice trebaju imati mogućnost propisati da se prema mikropoduzećima, kako su definirana Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća, malih i srednjih poduzeća⁽²⁾ postupa

jednako kao prema potrošačima. U svakom slučaju određene temeljne odredbe ove Direktive trebale bi se uvijek primjenjivati neovisno o statusu korisnika.

- (21) Ovom bi se Direktivom trebale odrediti obveze pružatelja platnih usluga vezano uz pružanje informacija korisnicima platnih usluga koji bi trebali primati iste visokokvalitetne jasne informacije o platnim uslugama, kako bi mogli donijeti svoj izbor na temelju dobre informiranosti i usporediti uvjete različitih ponuđača unutar čitave EU. U interesu transparentnosti ovom Direktivom trebalo bi utvrditi usklađene zahtjeve koje je potrebno ispuniti da bi korisnicima platnih usluga bile dostupne potrebne i dostatne informacije vezano uz ugovor o platnim uslugama i platne transakcije. Kako bi se potaknulo neometano djelovanje jedinstvenog tržišta platnih usluga, državama članicama bi trebalo omogućiti donošenje samo onih propisa o pružanju informacija koje su utvrđene u ovoj Direktivi.
- (22) Potrošače bi trebalo zaštititi od nepoštenih i obmanjujućih praksi sukladno Direktivi 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. u vezi s nepoštenim poslovnim djelovanjima poduzetnika prema potrošaču na unutarnjem tržištu⁽³⁾ te Direktivi 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga u informacijskom društvu posebno elektroničkom poslovanju, na unutarnjem tržištu (Direktiva o elektroničkom poslovanju)⁽⁴⁾ i Direktivi 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o oglašavanju na daljinu financijskih usluga za potrošače⁽⁵⁾. Dodatne odredbe u tim direktivama nastavlja se primjenjivati. Međutim, trebalo bi pojasniti odnos između ove Direktive i Direktive 2002/65/EZ vezano uz zahtjeve koji se odnose na predugovorne informacije.
- (23) Tražene informacije trebale bi biti razmjerne potrebama korisnika te priopćene na standardizirani način. Međutim, zahtjevi u pogledu informacija za jednokratne platne transakcije trebale bi se razlikovati od onih za okvirni ugovor koji uređuje niz platnih transakcija.
- (24) U praksi, okvirni ugovori i platne transakcije koje oni obuhvaćaju su puno češće i gospodarski značajnije nego jednokratne platne transakcije. Kod računa za plaćanje ili određenih platnih instrumenata potreban je okvirni ugovor. Stoga zahtjevi za prethodne informacije vezano uz okvirne ugovore trebaju biti sveobuhvatni, a informacije je uvijek potrebno staviti na raspolaganje na papiru ili na drugom trajnom nosaču podataka kao što su ispisi putem bankovnih pisača, računalne diskete, CD-ROM-ovi, DVD-i ili tvrdi diskovi osobnih računala na kojima se može pohraniti

⁽¹⁾ SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

⁽²⁾ SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

⁽³⁾ SL L 149, 11.6.2005., str. 22.

⁽⁴⁾ SL L 178, 17.7.2000., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 271, 9.10.2002., str. 2. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2005/29/EZ.

elektronska pošta te na internetskim stranicama ako im je moguće pristupiti tijekom vremenskog razdoblja koje je potrebno za informiranje te ako omogućuju nepromije-njeno reproduciranje pohranjenih informacija. Međutim, trebalo bi omogućiti usuglašavanje pružatelja platnih usluga i korisnika platnih usluga u okvirnom ugovoru o načinu na koji se daju naknadne informacije o izvršenim platnim transakcijama, primjerice, da su u slučaju internet bankarstva sve informacije o računu za plaćanje dostupne neposredno na mreži.

- (25) Kod jednokratnih platnih transakcija pružatelj platnih usluga bi trebao na vlastitu inicijativu dati samo najvažnije informacije. Budući da je platitelj obično nazočan prilikom davanja naloga za plaćanje, nije potrebno zahtijevati da se informacije u svim slučajevima stavljaju na raspolaganje na papiru ili na drugom trajnom nosaču podataka. Pružatelj platnih usluga može dati informacije usmenim putem na šalteru ili ih učiniti lako dostupnima na drugi način, primjerice isticanjem uvjeta na oglasnoj ploči u svojim prostorijama. Korisnike bi također trebalo obavijestiti gdje su dostupne detaljnije informacije (npr. adresu internetske stranice). Međutim, ako potrošač zatraži, trebalo bi mu bitne informacije pružiti na papiru ili na drugom trajnom nosaču podataka.
- (26) Ovom bi se Direktivom trebalo potrošaču osigurati pravo na primanje besplatnih relevantnih informacija prije nego što se obveže bilo kakvim ugovorom o platnim uslugama. Potrošaču bi također trebalo biti omogućeno da besplatno zatraži prethodne informacije kao i okvirni ugovor u pisanom obliku u bilo kojem trenutku ugovornog odnosa kako bi mu se omogućilo uspoređivanje usluga pružatelja platnih usluga i njihovih uvjeta te u slučaju spora, provjeru njegovih ugovornih prava i obveza. Te bi odredbe trebale biti u skladu s Direktivom 2002/65/EZ. Izričite odredbe o besplatnim informacijama u ovoj Direktivi ne bi trebale dovesti do toga da se potrošačima mogu određivati naknade za pružanje informacija na temelju drugih primjenjivih direktiva.
- (27) Način na koji bi pružatelj platnih usluga trebao davati informacije korisnicima platnih usluga trebao bi uzimati u obzir potrebe potonjeg kao i praktične tehničke aspekte te troškovnu isplativost ovisno o situaciji vezano za dogovor u dotičnom ugovoru o platnim uslugama. Direktiva bi tako trebala razlučiti između dva načina na koje bi pružatelj platnih usluga trebao pružati informacije: informacije bi trebale biti ili pružene, odnosno pružatelj bi platnih usluga trebao aktivno priopćiti korisniku platnih usluga u prikladnom trenutku kako nalaže ova Direktiva, a da ih korisnik platnih usluga ne mora dodatno poticati, ili bi informacije trebale biti stavljene na raspolaganje korisniku platnih usluga uzimajući u obzir svaki zahtjev koji može imati za moguće dodatne informacije. U potonjem slučaju, korisnik bi platnih usluga trebao poduzeti neke aktivne mjere kako bi dobio informacije, kao što je izričit zahtjev pružatelju platnih usluga, pristupanje poštanskom sandučiću bankovnog računa ili unošenje bankovne kartice u pisac za izvadke računa. Pružatelj bi platnih

usluga trebao u te svrhe osigurati da pristup informacijama bude moguć te da informacije budu dostupne korisniku platnih usluga.

- (28) Dodatno, potrošači bi trebali primiti osnovne informacije o izvršenim platnim transakcijama bez dodatnih naknada. U slučaju jednokratne platne transakcije pružatelj platnih usluga za te informacije ne bi trebao zasebno zaračunavati naknadu. Slično tomu, naknadne mjesečne informacije o platnim transakcijama sukladno okvirnom ugovoru trebale bi biti pružene besplatno. Međutim, uzimajući u obzir važnost transparentnosti u određivanju cijena i razlikovanje potreba potrošača, strankama bi trebalo omogućiti da se dogovore oko naknada za češće pružanje ili pružanje dodatnih informacija. Kako bi se uzele u obzir različite nacionalne prakse, državama bi članicama trebalo dopustiti da odrede pravila koja nalažu besplatno davanje mjesečnih izvadaka računa za plaćanje u pisanom obliku.
- (29) S ciljem omogućavanja veće mobilnosti potrošača, trebalo bi potrošačima omogućiti raskid okvirnog ugovora nakon isteka godine dana bez naknade. Za potrošače, dogovoreni otkazni rok ne bi trebao biti duži od mjesec dana, a za pružatelje platnih usluga ne kraći od dva mjeseca. Ovom se Direktivom ne bi trebalo dovesti u pitanje obveza pružatelja platnih usluga da raskine ugovor o platnim uslugama u iznimnim okolnostima u skladu s drugim relevantnim zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom, kao što je zakonodavstvo o sprečavanju pranja novca i financiranja terorizma, svaka aktivnost koja ima za cilj zamrzavanje novčanih sredstava ili bilo koja druga posebna mjera povezana sa sprečavanjem ili istragom kaznenih djela.
- (30) Platni instrumenti male vrijednosti trebali bi biti jeftina i za korištenje jednostavna alternativa za robe i usluge niske cijene te ne bi trebali biti preopterećeni pretjeranim zahtjevima. Relevantni zahtjevi obavješćivanja te pravila njihovog izvršenja stoga bi trebali biti ograničeni na ključne informacije, uzimajući u obzir tehničke sposobnosti koje se opravdano mogu očekivati od instrumenata namijenjenih plaćanjima male vrijednosti. Bez obzira na manje strog režim, korisnici bi platnih usluga trebali uživati adekvatnu zaštitu vezano uz ograničene rizike koje predstavljaju ti platni instrumenti, što se posebno odnosi na pretplaćene platne instrumente.
- (31) Da bi smanjili rizik i posljedice neodobrenih i nepravilno izvršenih platnih transakcija, korisnici bi platnih usluga trebali što je prije moguće obavijestiti pružatelja platnih usluga o mogućem osporavanju vezano uz navodno neodobrene ili nepravilno izvršene platne transakcije pod uvjetom da je pružatelj platnih usluga ispunio svoju obvezu obavješćivanja u skladu s ovom Direktivom. Ako korisnik platnih usluga dostavi tu obavijest u propisanom roku, trebalo bi mu biti omogućeno ostvarivanje takvih zahtjeva unutar rokova zastare propisanih nacionalnim pravom. Ovom se Direktivom ne bi trebalo utjecati na druga potraživanja između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga.

- (32) Kako bi se potaknulo korisnika platnih usluga da svog pružatelja bez nepotrebne odgode obavijesti o svakoj krađi ili gubitku platnog instrumenta te tako smanji rizik neodobrenih platnih transakcija, korisnik bi trebao biti odgovoran samo za ograničeni iznos osim ako je korisnik platnih usluga djelovao s namjerom prijevare ili s grubim nemarom. Osim toga, ako korisnik obavijesti pružatelja platnih usluga da je njegov platni instrument možda zloupotrijebljen, od korisnika se ne bi trebalo zahtijevati podmirivanje daljnjih gubitaka zbog neodobrenog korištenja tog instrumenta. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje odgovornost pružatelja platnih usluga za tehničku sigurnost njihovih vlastitih proizvoda.
- (33) Kako bi se procijenio mogući nemar korisnika platnih usluga, trebalo bi uzeti u obzir sve okolnosti. Dokaze i stupanj navodnog nemara treba procijeniti u skladu s nacionalnim pravom. Uvjeti ugovora koji se odnose na pružanje i korištenje platnog instrumenta čiji bi učinak posljedično povećao teret dokaza krivnje na potrošaču ili smanjio teret dokaza krivnje na izdavatelju moraju se smatrati ništavim i nevažećim.
- (34) Međutim, državama bi članicama trebalo omogućiti uspostavljanje manje strogih pravila nego što je ranije navedeno kako bi održale postojeće razine zaštite potrošača i potaknule povjerenje u sigurnost korištenja elektroničkih platnih instrumenata. Trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da različiti platni instrumenti uključuju različite rizike te tako potaknuti izdavanje sigurnijih instrumenata. Državama bi članicama trebalo dopustiti smanjivanje ili potpuno izuzeće od odgovornosti platitelja osim kada je platitelj djelovao s namjerom prijevare.
- (35) Trebalo bi regulirati raspodjelu gubitaka u slučaju neodobrenih platnih transakcija. Za korisnike platnih usluga koji nisu potrošači mogu se primjenjivati drukčije odredbe, budući da su takvi korisnici obično u boljoj poziciji za procjenu rizika prijevare i poduzimanje kompenzacijskih mjera.
- (36) Ovom bi se Direktivom trebala utvrditi pravila za povrat s ciljem zaštite potrošača kad izvršena platna transakcija prelazi iznos koji se razumno mogao očekivati. Pružateljima bi platnih usluga trebalo omogućiti da svojim klijentima pruže povoljnije uvjete te primjerice povrat za sve osporavane platne transakcije. U slučajevima kad korisnik zatraži povrat platne transakcije, pravo povrata ne bi trebalo utjecati na odgovornost platitelja prema primatelju plaćanja iz temeljnog odnosa, npr. za naručenu robu ili usluge, potrošenu ili zakonito obračunatu, niti na prava korisnika vezana uz opozivanje naloga za plaćanje.
- (37) Za financijsko planiranje i pravovremeno ispunjavanje obveza plaćanja, potrošači i poduzeća moraju imati sigurnost u pogledu razdoblja potrebnog za izvršenje naloga za plaćanje. Stoga bi ovom Direktivom trebalo odrediti trenutak kad prava i obveze proizvede učinak, točnije, kad pružatelj platnih usluga zaprimi nalog za plaćanje, uključujući kad je imao mogućnost primiti ga putem sredstava komunikacije ugovoreni u ugovoru o platnim uslugama, bez obzira na prethodno sudjelovanje u postupku izdavanja ili prijenosa naloga za plaćanje, npr. kao što su provjeravanje sigurnosti i raspoloživosti novčanih sredstava, informacije o korištenju osobnog identifikacijskog broja ili izdavanja obećanja plaćanja. Nadalje, zaprimanje naloga za plaćanje nastaje kad pružatelj platnih usluga platitelja zaprimi nalog za plaćanje kojim će se teretiti račun platitelja. Dan ili trenutak kad primatelj plaćanja svom pružatelju usluga pošalje nalog za naplatu, na primjer za plaćanja po karticama ili izravna terećenja ili kad pružatelj platnih usluga primatelju plaćanja odobri prethodno financiranje dotičnih iznosa (uvjetnim odobravanjem njegovog računa) s tim u vezi ne bi trebao biti važan. Korisnicima bi trebalo omogućiti povjerenje u pravilno izvršenje potpunog i valjanog naloga za plaćanje, ako pružatelj platnih usluga nema ugovornih ili zakonskih razloga za odbijanje. Ako pružatelj platnih usluga odbije nalog za plaćanje, trebalo bi korisnika platnih usluga obavijestiti o odbijanju i razlogu za odbijanje što je prije moguće uz poštovanje prava Zajednice i nacionalnog prava.
- (38) S obzirom na brzinu s kojom moderni, u potpunosti automatizirani platni sustavi obrađuju platne transakcije, što znači da nakon određenog trenutka nalozi za plaćanje ne mogu biti opozvani bez visokih troškova ručne intervencije, potrebno je odrediti jasan krajnji rok za opoziv plaćanja. Međutim, ovisno o vrsti platne usluge i naloga za plaćanje, ugovorne stranke mogu dogovoriti drugačiji rok. U tom smislu, opoziv se koristi samo u odnosu između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga ne dovodeći u pitanje neopozivost i konačnost platnih transakcija u platnim sustavima.
- (39) Takva neopozivost ne bi trebala utjecati na prava ili obveze pružatelja platnih usluga sukladno zakonima nekih država članica, ako proizlaze iz okvira ugovora platitelja ili nacionalnih zakona i drugih propisa ili smjernica da platitelju u slučaju spora između platitelja i primatelja plaćanja nadoknadi iznos izvršene platne transakcije. Takav bi se povrat trebao smatrati novim nalogom za plaćanje. Osim u navedenim slučajevima, pravni sporovi koji proizlaze iz odnosa na kojem se temelji nalog za plaćanje trebali bi se rješavati samo između platitelja i primatelja plaćanja.
- (40) Za potpuno integriranu automatiziranu obradu plaćanja i za pravnu sigurnost povezanu s ispunjavanjem osnovnih obveza između korisnika platnih usluga ključno je da račun primatelja plaćanja bude odobren za ukupni iznos koji je platitelj prenosio. U skladu s tim, ne bi trebalo biti

omogućeno da bilo koji od posrednika koji sudjeluju u izvršenju platnih transakcija umanjuje iznos prenesenih sredstava. Međutim, trebalo bi omogućiti da platitelj može sklopiti ugovor s pružateljem platnih usluga prema kojem potonji može odbiti iznos svojih vlastitih naknada. Kako bi se omogućilo da platitelj iznosa provjeri je li dospjeli iznos za naplatu ispravno uplaćen, naknadne informacije o platnoj transakciji trebale bi naznačiti ne samo puni iznos prenesenih novčanih sredstava već i iznos svih naknada.

- (41) Što se tiče naknada, iskustvo je pokazalo da je podjela naknada između platitelja i primatelja plaćanja najučinkovitiji sustav jer podupire izravnu obradu plaćanja. Trebalo bi stoga propisati da svaki pružatelj platnih usluga, uobičajenim tijekom, neposredno zaračunava naknade izravno platitelju i primatelju plaćanja. Međutim, to se primjenjuje samo na platne transakcije koje ne uključuju zamjenu valute. Iznos svih zaračunatih naknada također može biti nula jer odredbe ove Direktive ne utječu na praksu da pružatelj platnih usluga ne zaračunava naknadu potrošačima za odobravanje njihovih računa. Također, ovisno o uvjetima ugovora, pružatelj platnih usluga može korištenje platnih usluga zaračunati samo primatelju plaćanja (trgovcu), što znači da se platitelju ne zaračunava naknada. Naplata naknade za platne sustave može biti u obliku preplate. Odredbe o prenesenom iznosu ili svim zaračunatim naknadama nemaju izravnog učinka na određivanje cijena između pružatelja platnih usluga i bilo kojeg posrednika.
- (42) Kako bi se potaknuli transparentnost i tržišno natjecanje, pružatelj platnih usluga ne bi trebao spriječiti primatelju plaćanja da od platitelja traži naknadu za korištenje određenog platnog instrumenta. Iako bi primatelju plaćanja trebalo omogućiti slobodu zaračunavanja naknade za korištenje određenog platnog instrumenta, države članice mogu odlučiti da li će zabraniti ili ograničiti takvu praksu, ako je to prema njihovom mišljenju opravdano radi neprimjerenog određivanja cijena ili mogućih negativnih posljedica takvog određivanja cijena na korištenje određenog platnog instrumenta, pri čemu je potrebno uzeti u obzir potrebu poticanja tržišnog natjecanja i korištenje učinkovitih platnih instrumenata.
- (43) S ciljem poboljšanja učinkovitosti plaćanja diljem Zajednice, za sve naloge za plaćanje koje je zadao platitelj, a koji su nominirani u eurima ili valuti države članice izvan europodručja, uključujući kreditne transfere i novčane pošiljke, trebao bi biti određen rok izvršenja od najviše jednog dana. Za sva druga plaćanja, kao što su plaćanja inicirana od strane ili preko primatelja plaćanja, uključujući i izravna terećenja i plaćanja karticama, ako između pružatelja platnih usluga i platitelja nije izričito dogovoren duži rok izvršenja, primjenjuje se također isti rok izvršenja od najduže jednog dana. Navedena razdoblja mogu se produžiti za dodatni radni dan, ako je nalog za plaćanje zadan na papiru. To dopušta daljnje pružanje platnih usluga za one potrošače koji su navikli isključivo na papirne dokumente. Pri korištenju okvira izravnog terećenja, pružatelj bi platnih usluga primatelja plaćanja trebao poslati nalog za naplatu u okviru roka dogovorenog između primatelja plaćanja i njegovog pružatelja platnih usluga, tako da namira bude moguća na dogovoreni datum dospeljeća. Budući da su nacionalne infrastrukture platnog prometa često vrlo učinkovite te kako bi se spriječilo smanjenje razine postojeće kvalitete usluge, državama članicama treba dopustiti da gdje je potrebno zadrže ili usvoje pravila koja određuju kraći rok izvršenja od jednog radnog dana.
- (44) Odredbe o izvršenju vezano uz puni iznos i rok izvršenja trebale bi biti u skladu s dobrom praksom, ako jedan od pružatelja usluga nije iz Zajednice.
- (45) Za korisnike platnih usluga ključno je da budu upoznati sa stvarnim troškovima i naknadama platnih usluga kako bi mogli izabrati. Sukladno tome, ne bi se trebala dopustiti upotreba netransparentnih metoda određivanja cijena, budući da je opće poznato da te metode korisnicima značajno otežavaju utvrđivanje stvarne cijene platnih usluga. Posebno se ne bi trebala dozvoliti upotreba određivanja datuma valute na štetu korisnika.
- (46) Nesmetano i učinkovito funkcioniranje platnih sustava ovisi o mogućnosti oslanjanja korisnika na ispravno izvršenje platne transakcije u dogovorenom roku od strane pružatelja platnih usluga. Uobičajeno je pružatelj u poziciji da procijeni rizike uključene u platnu transakciju. Pružatelj je onaj koji osigurava platni sustav, poduzima mjere opoziva zagubljenih ili pogrešno raspoređenih novčanih sredstava te u većini slučajeva odlučuje o posrednicima uključenima u izvršenje platne transakcije. S obzirom na sve te okolnosti, u cijelosti je prikladno da, osim u iznimnim i nepredvidivim okolnostima, odgovornost za izvršenje platne transakcije primljene od korisnika bude dodijeljena pružatelju platnih usluga, osim vezano uz djela i propuste pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja za koja je odgovoran jedino primatelj plaćanja. Međutim, kako platitelj ne bi bio nezaštićen u malo vjerojatnim situacijama u kojima nije moguće dokazati (*non liquet*) je li pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primio iznos plaćanja, odgovarajući teret podnošenja dokaza leži napružatelju platnih usluga platitelja. U pravilu se može očekivati da će institucija posrednik obično „neutralno” tijelo kao središnja banka ili klirinška kuća, koja prenosi iznos plaćanja od pružatelja platnih usluga pošiljatelja pružatelju platnih usluga primatelju, pohraniti podatke računa te ih može dostaviti kad god je to potrebno. Kad je iznos plaćanja odobren na račun

pružatelja platnih usluga primatelja, primatelj bi plaćanja trebao odmah imati pravo za odobrenje njegovog računa kod svog pružatelja platnih usluga.

- (47) Pružatelj bi platnih usluga platitelja trebao preuzeti odgovornost za ispravno izvršenje plaćanja, uključujući posebno puni iznos platne transakcije i vrijeme izvršenja te potpunu odgovornost za svako neizvršenje drugih stranaka u lancu plaćanja sve do računa primatelja plaćanja. Kao rezultat te odgovornosti, pružatelj bi platnih usluga platitelja trebao, ako cijeli iznos nije odobren pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja, ispraviti platnu transakciju ili platitelju bez nepotrebnog odlaganja vratiti odgovarajući iznos te transakcije, ne dovodeći u pitanje bilo koja druga potraživanja u skladu s nacionalnim pravom. Predmet ove Direktive su samo ugovorne obveze i odgovornosti između korisnika platnih usluga i njegovog pružatelja platnih usluga. Međutim, pravilno funkcioniranje kreditnih transfera i drugih platnih usluga zahtijeva da pružatelji platnih usluga i njihovi posrednici, kao što su oni koji provode obradu, imaju ugovore kojima su dogovorena njihova međusobna prava i obveze. Pitanja vezana uz odgovornost sastavnih čine bitan dio tih standardiziranih ugovora. Kako bi se pružatelji platnih usluga i posrednici koji sudjeluju u platnim transakcijama mogli pouzdati jedni u druge, potrebna je pravna sigurnost da će pružatelj platnih usluga na kojem ne leži odgovornost odgovornost, primiti naknadu za nastale troškove ili iznose koji se isplaćuju na temelju odredbi ove Direktive vezano uz odgovornost. Ostala prava i detalji vezani uz opseg regresnog prava i način rješavanja potraživanja prema pružatelju platnih usluga ili posredniku kojem se može pripisati pogrešno provedena platna transakcija trebalo bi odrediti ugovorom.
- (48) Pružatelj bi platnih usluga trebao imati mogućnost nedvosmisleno navesti informacije potrebne za pravilno izvršenje naloga za plaćanje. S druge strane međutim, kako bi se izbjeglo rascjepkanost i ugrožavanje uspostavljanja integriranih platnih sustava u Zajednici, državama bi članicama trebalo dopustiti zahtijevanje posebnih identifikacijskih oznaka koje se koriste za platne transakcije. Međutim, države članice ne bi trebalo spriječiti da od pružatelja platnih usluga platitelja zahtijevaju poslovanje s dužnom pažnjom, te gdje je to tehnički izvedivo i ne zahtijeva ručnu intervenciju, provjeru usklađenosti jedinstvene identifikacijske oznake te ako se utvrdi da jedinstvena identifikacijska oznaka nije usklađena i odbiju nalog za plaćanje te o tome obavijeste platitelja. Odgovornost pružatelja platnih usluga trebalo bi ograničiti na pravilno izvršavanje platnih usluga u skladu s nalogom za plaćanje korisnika platnih usluga.
- (49) S ciljem poticanja učinkovitog sprečavanja prevara i borbe protiv prevara u vezi s plaćanjem na cijelom području Zajednice, trebalo bi osigurati učinkovitu razmjenu podataka između pružatelja platnih usluga koji trebaju biti ovlašteni prikupljati, obrađivati i razmjenjivati osobne podatke povezane s osobama koje su sudjelovale u prevarama u platnom prometu. Sve navedene aktivnosti trebale bi se obavljati u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca

u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽¹⁾.

- (50) Potrebno je osigurati učinkovito izvršenje odredbi nacionalnog prava donesenih temeljem ove Direktive. Stoga bi trebalo uspostaviti odgovarajuće postupke preko kojih će biti moguće podnositi pritužbe protiv pružatelja platnih usluga koji ne poštuju navedene odredbe te, ako je potrebno, osigurati izricanje učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija.
- (51) Ne dovodeći u pitanje pravo potrošača na pokretanje postupka pred sudovima, države bi članice trebale osigurati lako dostupno i troškovno prihvatljivo izvansudsko rješavanje sporova između pružatelja platnih usluga i potrošača na temelju prava i obveza sukladno ovoj Direktivi. Članak 5. stavak 2. Rimske konvencije o mjerodavnom pravu za ugovorne obveze ⁽²⁾ osigurava da zaštita potrošača koju pružaju obvezna pravila države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište ne smije biti ugrožena nikakvim ugovornim odredbama o pravu koje se primjenjuje.
- (52) Države bi članice trebale odrediti jesu li nadležna tijela odgovorna za davanje odobrenja za rad institucijama za platni promet također i tijela nadležna za izvansudski žalbeni postupak i izvansudsko rješavanje sporova.
- (53) Ovom Direktivom se ne bi trebale dovoditi u pitanje odredbe nacionalnog prava koje se odnose na posljedice vezano uz odgovornost za netočnost pri izražavanju ili prenošenju izjava.
- (54) Budući da je potrebno preispitati učinkovitost funkcioniranja ove Direktive te pratiti napredak pri uspostavljanju jedinstvenog tržišta platnih usluga, Komisija bi trebala podnijeti izvješće tri godine nakon isteka razdoblja za prenošenje ove Direktive. Vezano uz globalnu integraciju financijskih usluga i usklađenu zaštitu potrošača i izvan učinkovitog funkcioniranja ove Direktive, središnje točke preispitivanja trebale bi biti potreba proširivanja područja primjene na valute koje nisu valute EU-a te na platne transakcije kod kojih je samo jedan od dotičnih pružatelja platnih usluga iz Zajednice.
- (55) Budući da odredbe ove Direktive zamjenjuju odredbe Direktive 97/5/EZ, tu bi Direktivu trebalo staviti izvan snage.
- (56) Potrebno je utvrditi detaljnija pravila vezano uz zlouporabu platnih kartica, što je područje koje je trenutačno regulirano Direktivom 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja. 1997. o zaštiti potrošača s obzirom na

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ-a) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 27, 26.1.1998., str. 34.

sklapanje ugovora na daljinu ⁽¹⁾ i Direktivom 2002/65/EZ. Navedene bi direktive trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(57) Budući da sukladno Direktivi 2006/48/EZ financijske institucije ne podliježu pravilima koja se primjenjuju na kreditne institucije, one bi trebale podlijegati istim zahtjevima kao i institucije za platni promet, tako da mogu pružati platne usluge u čitavoj Zajednici. Direktivu 2006/48/EZ bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(58) Budući da je novčana pošiljka definirana ovom Direktivom kao platna usluga za koju je potrebno odobrenje za rad za instituciju za platni promet ili registracija za određene fizičke ili pravne osobe kojima se u određenim okolnostima definiranim odredbama ove Direktive priznaje izuzeće, sukladno tomu Direktivu bi 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma ⁽²⁾ trebalo na odgovarajući način izmijeniti.

(59) U interesu pravne sigurnosti primjereno je odrediti prijelazne odredbe u skladu s kojima osobe koje su započele obavljati poslove institucija za platni promet sukladno nacionalnom pravu koje je bilo na snazi prije stupanja na snagu ove Direktive mogu nastaviti obavljati te poslove u dotičnoj državi članici tijekom određenog razdoblja.

(60) Budući da cilj ove Direktive, odnosno osnivanje jedinstvenog tržišta platnih usluga, ne mogu dostatno postići države članice jer on zahtijeva usklađivanje mnoštva različitih postojećih pravila koja trenutno postoje u pravnim sustavima različitih država članica, nego ga se može na bolji način postići na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere sukladno načelu supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. Sukladno načelu proporcionalnosti, kako je definirano u tom članku, ovom se Direktivom ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(61) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.

(62) Komisija bi trebala biti posebno ovlaštena usvajati provedbene odredbe kako bi uzela u obzir tehnološki i tržišni razvoj. Budući da su te mjere općeg opsega i namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, one se moraju donijeti u skladu sa regulatornim postupkom s kontrolom predviđanim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.

⁽¹⁾ SL L 144, 4.6.1997., str. 19. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/29/EZ.

⁽²⁾ SL L 309, 25.11.2005., str. 15.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

(63) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakona ⁽⁴⁾ Vijeće potiče države članice da za vlastite potrebe i u interesu Zajednice sastave i objave vlastite tablice koje će, koliko je to moguće, prikazivati korelaciju između ove Direktive i mjera za prenošenje,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila u skladu s kojima države članice razlikuju sljedećih šest kategorija pružatelja platnih usluga:

- (a) kreditne institucije u smislu članka 4. stavka 1. točke (a) Direktive 2006/48/EZ;
- (b) institucije za elektronički novac u smislu članaka 1. stavka 3. točke (a) Direktive 2000/46/EZ;
- (c) poštanske žiro institucije koje u skladu s nacionalnim pravom imaju pravo obavljati platne usluge;
- (d) institucije za platni promet u smislu ove Direktive;
- (e) Europsku središnju banku i nacionalne središnje banke kad ne djeluju u svojstvu monetarne vlasti ili drugih javnih tijela;
- (f) države članice ili njihove jedinice regionalne ili lokalne uprave kad ne djeluju u svojstvu javnih tijela.

2. Ovom se Direktivom također utvrđuju pravila povezana s transparentnošću uvjeta i zahtjeva obavješćivanja za platne usluge te odgovarajuća prava i obveze korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga vezano uz pružanje platnih usluga kao redovitog zanimanja ili poslovne aktivnosti.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na platne usluge pružene u Zajednici. Međutim, uz iznimku članka 73., glave III. i IV. primjenjuju se samo ako su pružatelj platnih usluga platitelja i pružatelj platnih usluga primatelja plaćanjaili pružatelj jedinstvene platne usluge u platnim transakcijama smješteni u Zajednici.

⁽⁴⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

2. Glave III. i IV. primjenjuju se na platne usluge izvršene u eurima ili u valuti države članice izvan europodručja.

3. Države članice mogu odustati od primjene svih ili dijela odredbi ove Direktive na institucije iz članka 2. Direktive 2006/48/EZ osim onih navedenih u prvoj i drugoj alineji tog članka.

Članak 3.

Izuzimanje iz područja primjene

Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće:

- (a) platne transakcije izvršene isključivo u gotovini izravno od platitelja primatelju plaćanja, bez sudjelovanja posrednika;
- (b) platne transakcije između platitelja i primatelja plaćanja preko trgovačkog zastupnika ovlaštenog za pregovaranje ili sklapanje ugovora o prodaji ili kupnji robe ili usluga u ime platitelja ili primatelja plaćanja;
- (c) profesionalni fizički prijevoz novčanica i kovanica, uključujući njihovo prikupljanje, obradu i dostavu;
- (d) platne transakcije koje se sastoje od neprofesionalnog prikupljanja i dostave gotovine u sklopu neprofitne ili dobrotvorne aktivnosti;
- (e) usluge kod kojih primatelj plaćanja daje platitelju gotovinu kao dio platne transakcije na izričit zahtjev korisnika platnih usluga, neposredno prije izvršenja platne transakcije u sklopu plaćanja za kupnju robe ili usluga;
- (f) poslovi zamjene novca odnosno poslovi zamjene gotovine za gotovinu, pri čemu se novčana sredstva ne drže na računu za plaćanje;
- (g) platne transakcije na osnovi sljedećih dokumenta vučenih odnosno ispostavljenih pružatelju platnih usluga radi stavljanja novčanih sredstava na raspolaganje primatelju plaćanja:
 - i. papirnatih čekova u skladu sa Ženevskom konvencijom od 19. ožujka 1931. o jedinstvenom zakonu o čekovima;
 - ii. papirnatih čekova sličnih onima iz alineje (i) koji su uređeni pravom država članica koje nisu stranke Ženevske konvencije od 19. ožujka 1931. o jedinstvenom zakonu o čekovima;
 - iii. papirnatih mjenica u skladu sa Ženevskom konvencijom od 7. lipnja 1930. o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama;
 - iv. papirnatih mjenica sličnih onima iz alineje (iii), koje su uređene pravom država članica koje nisu stranke

Ženevske konvencije od 7. lipnja 1930. o jedinstvenom zakonu o trasiranim i vlastitim mjenicama;

- v. papirnatih vaučera;
- vi. papirnatih putničkih čekova; ili
- vii. papirnatih poštanskih novčanih uputnica kako ih definira Svjetska poštanska unija;
- (h) platne transakcije izvršene unutar platnog sustava ili sustava namire vrijednosnih papira između zastupnika za namiru, središnjih protustranaka, klirinških kuća i/ili središnjih banaka i drugih sudionika u sustavu te pružatelja platnih usluga, ne dovodeći u pitanje članak 28.;
- (i) platne transakcije povezane sa upravljanjem imovinom vrijednosnih papira, uključujući dividende, prihode i druge raspodjele ili otkup ili prodaju, koje obave osobe iz točke (h) ili investicijska društva, kreditne institucije, subjekti za zajednička ulaganja ili društva za upravljanje imovinom koja pružaju investicijske usluge i svi drugi subjekti kojima je dopušteno skrbništvo nad financijskim instrumentima;
- (j) usluge pružatelja tehničkih usluga koji podržavaju pružanje platnih usluga, a koji ni u jednom trenutku nisu u posjedu novčanih sredstava koja se prenose, uključujući obradu i pohranu podataka, usluge zaštite povjerenja i privatnosti, provjera autentičnosti podataka i identiteta, informatičke tehnologije i komunikacijske mreže, pružanje te osiguravanje i održavanje terminala i uređaja koji se koriste za platne usluge;
- (k) usluge koje se temelje na instrumentima koji se mogu koristiti za stjecanje robe ili usluga samo u prostorijama izdavatelja ili na temelju trgovačkog ugovora s izdavateljem bilo unutar ograničene mreže pružatelja usluga ili za ograničeni izbor robe ili usluga;
- (l) platne transakcije izvršene putem nekog telekomunikacijskog, digitalnog ili informacijsko tehnološkog (IT) uređaja, pri čemu se kupljena roba ili usluge dostavljaju i koriste putem telekomunikacijskog, digitalnog ili informacijsko tehnološkog (IT) uređaja, pod uvjetom da telekomunikacijski, digitalni ili informacijsko tehnološki (IT) operator ne djeluje isključivo kao posrednik između korisnika platnih usluga i dobavljača robe i usluga;
- (m) platne transakcije izvršene između pružatelja platnih usluga, njihovih zastupnika ili podružnica za njihov vlastiti račun;
- (n) platne transakcije između matičnog društva i njegovog društva kćeri ili između podređenih društava istog matičnog društva bez ikakvog posredovanja pružatelja platnih usluga koji nije društvo koje pripada istoj grupi; ili

- (o) usluge pružatelja za podizanje gotovine na bankomatima djelujući u ime jednog ili više izdavatelja platnih kartica, a nisu ugovorne stranke u okvirnom ugovoru s klijentom koji podiže novac s računa za plaćanje, pod uvjetom da ti pružatelji ne obavljaju druge platne usluge navedene u Prilogu.

Članak 4.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „matična država članica” znači:
 - i. država članica u kojoj se nalazi registrirano sjedište pružatelja platnih usluga; ili
 - ii. ako pružatelj platnih usluga sukladno svojem nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, država članica u kojoj se nalazi njegova središnja uprava.
2. „država članica domaćin” znači država članica koja nije matična država članica, a u kojoj pružatelj platnih usluga ima zastupnika ili podružnicu, ili pruža platne usluge;
3. „platna usluga” znači poslovna aktivnost navedena u Prilogu;
4. „institucija za platni promet” znači pravna osoba koja je dobila odobrenje za rad sukladno članku 10. za pružanje i obavljanje platnih usluga u Zajednici;
5. „platna transakcija” znači čin polaganja, prijenosa ili podizanja novčanih sredstava koji inicira platitelj ili primatelj plaćanja bez obzira na osnovne obveze iz odnosa između platitelja ili primatelja plaćanja;
6. „platni sustav” znači sustav prijenosa novčanih sredstava s formalnim i standardiziranim postupcima i zajedničkim pravilima za obradu, obračun i/ili namiru platnih transakcija;
7. „platitelj” znači fizička ili pravna osoba koja ima račun za plaćanje te odobrava nalog za plaćanje s tog računa, ili, ako nema račun za plaćanje, fizička ili pravna osoba koja daje nalog za plaćanje;
8. „primatelj plaćanja” znači fizička ili pravna osoba koja je predviđeni primatelj novčanih sredstava koja su predmet platne transakcije;
9. „pružatelj platnih usluga” znači tijela iz članka 1. stavka 1. te pravne i fizičke kojima se priznaje izuzeće iz članka 26.;
10. „korisnik platnih usluga” znači fizička ili pravna osoba koja koristi platnu uslugu u svojstvu platitelja ili primatelja plaćanja, ili oboje;
11. „potrošač” znači fizička osoba koja u ugovorima o platnim uslugama obuhvaćenog ovom Direktivom djeluje u svrhe koje nisu trgovinske, poslovne ili profesionalne;
12. „okvirni ugovor” znači ugovor o platnim uslugama kojim se uređuje buduće izvršenje pojedinačnih i uzastopnih platnih transakcija a koji može sadržavati obvezu i uvjete za otvaranje računa zaplaćanje;
13. „novčana pošiljka” znači platna usluga pri kojoj se novčana sredstva primaju od platitelja bez otvaranja računa za plaćanje na ime platitelja ili primatelja plaćanja, isključivo u svrhu prijenosa odgovarajućeg iznosa primatelju plaćanja ili drugom pružatelju platnih usluga koji djeluje u ime primatelja plaćanja, i/ili pri kojoj se takva novčana sredstva primaju u ime primatelja plaćanja te mu se stavljaju na raspolaganje;
14. „račun za plaćanje” znači račun koji se vodi u ime jednog ili više korisnika platnih usluga, a koji se koristi za izvršavanje platnih transakcija;
15. „novčana sredstva” znači novčanice i kovanice, depozitni novac te elektronički novac kako je definiran u članku 1. stavku 3. točki (b) Direktive 2000/46/EZ;
16. „nalog za plaćanje” znači uputa platitelja ili primatelja plaćanja njegovom pružatelju platnih usluga kojom se zahtijeva izvršenje platne transakcije;
17. „datum valute” znači referentno vrijeme kojim se pružatelj platnih usluga koristi za izračun kamata na novčana sredstva knjižena na teretili u korist računa za plaćanje;
18. „referentni tečaj” znači tečaj koji se koristi kao osnovica za preračunavanje svih zamjena valute, a koji stavlja na raspolaganje pružatelj platnih usluga ili potječe iz javno dostupnog izvora;
19. „provjera autentičnosti” znači postupak koji pružatelju platnih usluga omogućuje provjeru upotrebe određenog platnog instrumenta, uključujući i njegova osobna sigurnosna obilježja;
20. „referentna kamatna stopa” znači kamatna stopa koja se koristi kao osnovica za izračun kamata koje se primjenjuju te potječe iz javno dostupnog izvora koji mogu provjeriti obje stranke ugovora o platnim uslugama;
21. „jedinствена identifikacijska oznaka” znači kombinacija slova, brojeva i znakova koju pružatelj platnih usluga određuje korisniku platnih usluga i koju korisnik platnih usluga mora navesti za nedvosmisleni identifikaciju drugog korisnika platnih usluga i/ili njegovog računa za plaćanje koji se koristi u platnoj transakciji;

22. „zastupnik” znači fizička ili pravna osoba koja djeluje u ime institucije za platni promet pri pružanju platnih usluga;
23. „platni instrument” znači svaki personalizirani uređaj i/ili skup postupaka dogovorenih između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga koje korisnik platnih usluga koristi da bi inicirao nalog za plaćanje;
24. „sredstva za komuniciranje na daljinu” znači sva sredstva koja, bez istovremene fizičke prisutnosti pružatelja platnih usluga i korisnika platnih usluga, mogu biti korištena za sklapanje ugovora o platnim uslugama;
25. „trajni nosač podataka” znači svaki instrument koji korisniku platnih usluga omogućuje pohranu informacija naslovljenih osobno na njega na način da budu dostupni za buduću upotrebu u razdoblju koje odgovara svrsi informacija i koje omogućuje nepromijenjeno reproduciranje pohranjenih informacija;
26. „mikropoduzeće” znači poduzeće koje je u trenutku zaključenja ugovora o platnim uslugama poduzeće u smislu članka 1. i članka 2. stavka 1. i 3. Priloga Preporuci 2003/361/EZ;
27. „radni dan” znači dan na koji dotični pružatelj platnih usluga platitelja ili pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koji sudjeluje u izvršenju platne transakcije posluje na način koji je potreban za izvršenje platne transakcije;
28. „izravno terećenje” znači platna usluga za terećenje platiteljevog računa za plaćanje, pri čemu je platnu transakciju inicirao primatelj plaćanja na temelju suglasnosti koju je platitelj dao primatelju plaćanja, pružatelju platnih usluga-primatelja plaćanja ili platiteljevom vlastitom pružatelju platnih usluga;
29. „podružnica” znači poslovna jedinica koja nije središnja uprava a koja je dio institucije za platni promet, i koja nema pravnu osobnost i izravno obavlja neke ili sve transakcije koje su dio poslovanja institucije za platni promet; sve poslovne jedinice koje je u istoj državi članici osnovala institucija za platni promet sa središnjom upravom u drugoj državi članici smatraju se jednom podružnicom;
30. „grupa” znači grupa društava koja se sastoji od matičnog društva, njegovih društava kćeri i subjekata u kojima matično društvo ili njegova društva kćeri imaju udjele kao i društva međusobno povezana na način iz članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ.

GLAVA II.

PRUŽATELJI PLATNIH USLUGA

POGLAVLJE 1.

Institucije za platni promet

Odjeljak 1.

Opća pravila

Članak 5.

Zahtjevi za izdavanje odobrenja

Institucija za platni promet podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja nadležnom tijelu matične države članice, pri čemu prilaže sljedeće:

- (a) program poslovanja u kojem se posebno određuju vrste predviđenih platnih usluga;
- (b) poslovni plan, uključujući izračun projekcije proračuna za prve tri financijske godine kojim se pokazuje da je podnositelj zahtjeva sposoban koristiti primjerene i razmjerne sustave, resurse i postupke za zdravo poslovanje;
- (c) dokaz da institucija za platni promet ima temeljni kapital iz članka 6.;
- (d) za institucije za platni promet iz članka 9. stavka 1. opis poduzetih mjera za zaštitu novčanih sredstava korisnika platnih usluga u skladu s člankom 9.;
- (e) opis sustava upravljanja podnositelja zahtjeva te mehanizama unutarnje kontrole, uključujući administrativne, računovodstvene i postupke upravljanja rizikom iz kojih je vidljivo da su navedeni sustavi upravljanja, mehanizmi i postupci kontrole razmjerni, primjereni, pouzdani i dostatni;
- (f) opis mehanizama unutarnje kontrole koje je podnositelj zahtjeva uspostavio s ciljem ispunjavanja obveza koje se odnose na pranje novca i financiranje terorizma sukladno Direktivi 2005/60/EZ i Uredbi (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o prenošenju informacija o platitelju prilikom prijenosa novčanih sredstava ⁽¹⁾;
- (g) opis organizacijske strukture podnositelja zahtjeva koji uključuje, prema potrebi, opis namjeravanog korištenja zastupnika i podružnica, opis provođenja eksternalizacije te njegovog sudjelovanja u nacionalnom ili međunarodnom platnom sustavu;
- (h) identitet osoba koje u podnositelju zahtjeva imaju, izravno ili neizravno, kvalificirane udjele u smislu članka 4. stavka 11. Direktive 2006/48/EZ, iznos njihovih udjela te dokaz

⁽¹⁾ SL L 345, 8.12.2006., str. 1.

o njihovoj prihvatljivosti, uzimajući u obzir potrebu osiguravanja pouzdanog i razboritog upravljanja institucijom za platni promet;

- (i) identitet direktora i osoba odgovornih za upravljanje institucijom za platni promet, gdje je to bitno, osoba odgovornih za upravljanje aktivnostima platnih usluga institucije za platni promet te dokaza da imaju dobar ugled i posjeduju odgovarajuće znanje i iskustvo u obavljanju platnih usluga kako ih određuje matična država članica institucije za platni promet;
- (j) prema potrebi, identitet zakonskih revizora i revizorskih društava definiranih u Direktivi 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja ⁽¹⁾;
- (k) pravni status i statut podnositelja zahtjeva;
- (l) adresu mjesta središnje uprave podnositelja zahtjeva.

Za potrebe točaka (d), (e) i (g), podnositelj zahtjeva navodi opis njegovih uspostavljenih revizorskih i organizacijskih programa s ciljem poduzimanja svih razumnih mjera za zaštitu interesa svojih korisnika i osiguravanje kontinuiteta i pouzdanosti pri obavljanju platnih usluga.

Članak 6.

Temeljni kapital

Države članice zahtijevaju od institucija za platni promet da u trenutku izdavanja odobrenja imaju temeljni kapital koji se sastoji od elemenata iz članka 57. točaka (a) i (b) Direktive 2006/48/EZ kako slijedi:

- (a) ako institucija za platni promet pruža samo usluge navedene u točki 6. Priloga, njezin temeljni kapital u svakom trenutku iznosi najmanje 20 000 EUR;
- (b) ako institucija za platni promet pruža samo usluge navedene u točki 7. Priloga, njezin temeljni kapital u svakom trenutku iznosi najmanje 50 000 EUR; i
- (c) ako institucija za platni promet pruža neku od usluga navedenih u točkama 1. do 5. Priloga, njezin temeljni kapital u svakom trenutku iznosi najmanje 125 000 EUR.

Članak 7.

Vlastita sredstva

1. Vlastita sredstva institucije za platni promet, kako su određena u člancima 57. do 61., 63., 64. i 66. Direktive 2006/48/EZ, ne smiju biti manja od iznosa određenog člancima 6. do 8. ove Direktive, ovisno o tome koji je viši.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere za sprečavanje višestrukog korištenja elemenata koji se priznaju kao vlastita sredstva ako institucija za platni promet pripada istoj grupi kao i druga institucija za platni promet, kreditna institucija, investicijsko društvo, društvo za upravljanje imovinom ili društvo za osiguranje. Ovaj stavak primjenjuje se i ako je institucija za platni promet hibridnog karaktera te obavlja druge djelatnosti osim pružanja platnih usluga navedenih u Prilogu.

3. Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 69. Direktive 2006/48/EZ, države članice ili njihova nadležna tijela mogu se odlučiti ne primjenjivati članak 8. ove Direktive na institucije za platni promet koje su uključene u nadzor na konsolidiranoj osnovi nadređene kreditne institucije sukladno Direktivi 2006/48/EZ.

Članak 8.

Izračun vlastitih sredstava

1. Neovisno o zahtjevima vezanim uz temeljni kapital navedenim u članku 6., države članice zahtijevaju od institucija za platni promet da u svakom trenutku imaju vlastita sredstva izračunana u skladu s jednom od sljedeće tri metode, kako odrede nadležna tijela u skladu s nacionalnim zakonodavstvom:

Metoda A

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje 10 % njezinih fiksnih troškova za prethodnu godinu. Nadležna tijela mogu prilagoditi ovaj zahtjev u slučaju značajne promjene u poslovanju institucije za platni promet u odnosu na prethodnu godinu. Ako nije protekla cijela godina poslovanja institucije za platni promet u trenutku izračuna, zahtjev je da vlastita sredstva iznose najmanje 10 % odgovarajućih fiksnih troškova predviđenih njezinim poslovnim planom, osim ako nadležna tijela zatraže prilagodbu tog plana.

Metoda B

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje kao zbroj sljedećih elemenata pomnoženih s faktorom normiranja k, koji je određen u stavku 2., pri čemu obujam plaćanja (PV) predstavlja jednu dvanaestinu ukupnog iznosa platnih transakcija koje je izvršila institucija za platni promet tijekom prethodne godine:

- (a) 4.0 % od dijela obujma plaćanja do 5 milijuna eura;
plus
- (b) 2.5 % od dijela obujma plaćanja iznad 5 milijuna eura do 10 milijuna eura;
plus
- (c) 1 % od dijela obujma plaćanja iznad 10 milijuna eura do 100 milijuna eura;
plus

⁽¹⁾ SL L 157, 9.6.2006., str. 87.

(d) 0,5 % od dijela obujma plaćanja iznad 100 milijuna eura do 250 milijuna eura,

plus

(e) 0,25 % od dijela obujma plaćanja iznad 250 milijuna eura.

Metoda C

Vlastita sredstva institucije za platni promet iznose najmanje jednako kao relevantni pokazatelj iz točke (a) pomnožen s multiplikacijskim faktorom iz točke (b) te faktorom normiranja k određenim u stavku 2.

(a) Relevantni pokazatelj je zbroj:

- kamatnih prihoda,
- kamatnih troškova,
- primljenih provizija i naknada,
- ostalih operativnih prihoda.

Svaki element uključuje se u zbroj, bilo s negativnim ili pozitivnim predznakom. Prihod od izvanrednih ili neredovitih stavki ne uključuje se u izračun relevantnog pokazatelja. Relevantni pokazatelj može se umanjiti za rashode eksternalizacije usluga koje pružaju treće stranke ako rashode snosi poduzeće čiji se nadzor obavlja sukladno ovoj Direktivi. Relevantni pokazatelj izračunava se na temelju zadnjeg dvanaestomjesečnog opažanja koje završava na kraju prethodne financijske godine. Relevantni pokazatelj izračunava se za proteklu financijsku godinu. Međutim, vlastita sredstva koja su izračunata sukladno metodi C ne smiju pasti ispod 80 % prosjeka relevantnog pokazatelja tijekom prethodne tri financijske godine. Kad za izračun relevantnog pokazatelja nisu dostupni revidirani podaci mogu se koristiti procijenjeni podaci.

(b) Multiplikacijski faktor iznosi:

- i. 10 % od dijela relevantnog pokazatelja do 2,5 milijuna EUR;
- ii. 8 % od dijela relevantnog pokazatelja od 2,5 milijuna EUR do 5 milijuna EUR;
- iii. 6 % od dijela relevantnog pokazatelja od 5 milijuna EUR do 25 milijuna EUR;
- iv. 3 % od dijela relevantnog pokazatelja od 25 milijuna EUR do 50 milijuna EUR;
- v. 1,5 % dijela iznad 50 milijuna EUR.

2. Faktor normiranja k koji se koristi u metodama B i C iznosi:

- (a) 0,5 ako institucija za platni promet pruža samo uslugu navedenu u točki 6. Priloga;
- (b) 0,8 ako institucija za platni promet pruža samo uslugu navedenu u točki 7. Priloga;
- (c) 1 ako institucija za platni promet pruža usluge navedene u točkama 1. do 5. Priloga.

3. Nadležna tijela mogu na temelju ocjene postupaka upravljanja rizikom, baze podataka o riziku gubitka i mehanizama interne kontrole institucije za platni promet zahtijevati da iznos vlastitih sredstava institucije za platni promet bude 20 % viši od iznosa koji bi bio dobiven primjenom metode odabrane u skladu sa stavkom 1. ili dopustiti da iznos vlastitih sredstava institucije za platni promet bude 20 % niži od iznosa koji bi bio dobiven primjenom metode odabrane u skladu sa stavkom 1.

Članak 9.

Zahtjevi vezani uz zaštitu

1. Države članice ili nadležna tijela zahtijevaju da institucija za platni promet koja pruža platne usluge navedene u Prilogu te se istovremeno bavi drugim poslovnim djelatnostima navedenim u članku 16. stavku 1. točki (c) zaštitu novčana sredstva koja je primila od korisnika platnih usluga ili preko drugog pružatelja platnih usluga za izvršenje platnih transakcija, kako slijedi:

ili

(a) ta sredstva se ni u kojem trenutku ne smiju pomiješati sa novčanim sredstvima druge fizičke ili pravne osobe koja nije korisnik platnih usluga u čije ime se novčana sredstva drže te ako ih institucija za platni promet drži i još ih nije dostavila primatelju plaćanja ili prenijela drugom pružatelju platnih usluga do kraja radnog dana koji slijedi nakon radnog dana kad su novčana sredstva primljena, potrebno ih je položiti na zasebni račun kod kreditne institucije ili uložiti u sigurnu, likvidnu niskorizičnu imovinu koju su odredila nadležna tijela matične države članice; i

(b) ta sredstva su u skladu s nacionalnim pravom u interesu korisnika platnih usluga izuzeta od potraživanja drugih vjerovnika institucije za platni promet, pogotovo u slučaju nesolventnosti;

ili

(c) ta sredstva su pokrivena policom osiguranja ili nekom drugom usporedivom garancijom društva za osiguranje ili kreditne institucije koja ne pripada istoj grupi kao i institucija za platni promet, u iznosu jednakom onom koji bi bio određen kad ne bi bio pokriven policom osiguranja ili drugom usporedivom garancijom naplativom u slučaju da institucija za platni promet nije u mogućnosti ispuniti svoje financijske obveze.

2. Ako je institucija za platni promet obvezna zaštititi novčana sredstva iz stavka 1. te se dio tih novčanih sredstava koristi za buduće platne transakcije dok se preostali iznos koristi za usluge koje nisu platne usluge, zahtjevi navedeni u stavku 1. primjenjuju se također na novčana sredstva koja se koriste za buduće platne transakcije. Ako je taj dio promjenjiv ili nije unaprijed poznat, države članice mogu dopustiti institucijama za platni promet da primjenjuju ovaj stavak na temelju reprezentativnog dijelaa koji se pretpostavlja da će biti korišten za platne usluge pod uvjetom da se takav reprezentativni dio može realno procijeniti na temelju povijesnih podataka na zadovoljstvo nadležnih tijela.

3. Države članice ili nadležna tijela mogu zahtijevati od institucija za platni promet koje ne obavljaju druge poslovne djelatnosti iz članka 16. stavka 1. točke (c) ispunjavanje zahtjeva vezanih uz zaštitu iz stavka 1. ovog članka.

4. Države članice ili nadležna tijela mogu ograničiti takve zahtjeve vezane uz zaštitu na novčana sredstva onih korisnika platnih usluga čija pojedinačna sredstva prelaze prag od 600 EUR.

Članak 10.

Izdavanje odobrenja

1. Države članice zahtijevaju od društava koja nisu društva iz članka 1. stavka 1. točke (a) do (c), točke (e) i (f) te nisu pravne ili fizičke osobe kojima se priznaje izuzeće iz članka 26., a koja namjeravaju pružati platne usluge, da prije početka pružanja platnih usluga od nadležnih tijela dobiju odobrenje kao institucije za platni promet. Odobrenje se izdaje samo pravnim osobama osnovanim u državama članicama.

2. Odobrenje se izdaje ako podaci i dokazi koji se prilažu zahtjevu ispunjavaju sve zahtjeve iz članka 5. te ako je ukupna ocjena nadležnih tijela koja su pregledala zahtjev povoljna. Prije izdavanja odobrenja nadležno tijelo može se, ako je to potrebno, posavjetovati s nacionalnom središnjom bankom ili drugim relevantnim javnim tijelima.

3. Institucija za platni promet koja u skladu s nacionalnim pravom njezine matične države članice mora imati registrirano sjedište, ima glavni ured u istoj državi članici gdje i njezino registrirano sjedište.

4. Nadležna tijela izdaju odobrenje samo ako, uzimajući u obzir potrebu za osiguravanjem poštenog i razboritog upravljanja institucije za platni promet, institucija za platni promet ima jasan upravljački okvir za njezine poslove pružanja platnih usluga koji uključuje jasnu organizacijsku strukturu s dobro određenim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti, učinkovite postupke utvrđivanja, upravljanja, praćenja i izvješćivanja o rizicima kojima je institucija za platni promet izložena ili može biti izložena, te odgovarajuće mehanizme unutarnje

kontrole uključujući primjerene administrativne i računovodstvene postupke; ti modaliteti, postupci i mehanizmi su sveobuhvatni i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti platnih usluga koje obavlja institucija za platni promet.

5. Ako institucija za platni promet pruža platne usluge iz Priloga te istovremeno obavlja druge poslovne aktivnosti, nadležna tijela mogu zahtijevati osnivanje zasebnog subjekta za poslove pružanja platnih usluga, ako aktivnosti koje nisu djelatnosti platnih usluga narušavaju ili mogu narušiti financijsku stabilnost institucije za platni promet ili mogućnost nadležnih tijela da nadziru ispunjava li institucija za platni promet obveze utvrđene ovom Direktivom.

6. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje ako se nisu uvjerila u prikladnost dioničara ili članova koji imaju kvalificirane udjele, uzimajući u obzir potrebu za osiguravanjem djelotvornog i pouzdanog upravljanja institucije za platni promet.

7. Ako između institucije za platni promet i drugih fizičkih ili pravnih osoba postoji uska povezanost kako je određena člankom 4. stavkom 46. Direktive 2006/48/EZ, nadležna tijela izdaju odobrenje samo ako ta povezanost ne sprečava učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

8. Nadležna tijela izdaju odobrenje samo ako zakoni, i drugi propisi treće zemlje koji uređuju poslovanje jedne ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je institucija za platni promet tijesno povezana ili poteškoće pri provođenju tih zakona, i drugih propisa ne sprečavaju učinkovito obavljanje njihovih nadzornih funkcija.

9. Odobrenje je valjano u svim državama članicama te omogućuje instituciji za platni promet pružanje platnih usluga u cijeloj Zajednici sukladno slobodi pružanja usluga te slobodi poslovnog nastana, pod uvjetom da odobrenje obuhvaća te usluge.

Članak 11.

Obavješćivanje o odluci

Nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva je li mu odobrenje odobreno ili odbijeno u roku od tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva, ili, ako je zahtjev nepotpun, od zaprimanja svih podataka potrebnih za donošenje odluke. U slučaju odbijanja zahtjeva za izdavanje odobrenja obavezno se navode razlozi za odbijanje.

Članak 12.

Oduzimanje odobrenja

1. Nadležna tijela mogu oduzeti odobrenje izdano instituciji za platni promet samo ako:

(a) institucija ne iskoristi odobrenje unutar dvanaest mjeseci od izdavanja odobrenja, izričito se odrekne odobrenja,

prestane s poslovanjem na razdoblje dulje od šest mjeseci ako dotična država članica nije propisala istek odobrenja u tim slučajevima;

- (b) je institucija dobila odobrenje na temelju neistinitih navoda ili na drugi neprimjeren način;
- (c) institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje;
- (d) nastavkom poslova pružanja platnih usluga predstavlja prijetnju za stabilnost platnog sustava;
- (e) se radi o jednom od drugih slučajeva za koje nacionalno pravo propisuje oduzimanje odobrenja.

2. Za oduzimanje odobrenja obvezno se navode razlozi te se obavješćuju oni na koje se to odnosi.

3. Oduzimanje odobrenja se objavljuje.

Članak 13.

Registracija

Države članice uspostavljaju javni registar institucija za platni promet koje su dobile odobrenje, njihovih zastupnika i podružnica te fizičkih i pravnih osoba te njihovih zastupnika i podružnica kojima se priznaje izuzeće u skladu s člankom 26., kao i institucija iz članka 2. stavka 3 koje sukladno nacionalnom pravu imaju pravo pružati platne usluge. Upisuje ih se u registar matične države članice.

Taj registar utvrđuje platne usluge za koje je institucija za platni promet dobila odobrenje za rad ili za koje je fizička ili pravna osoba registrirana. Institucije za platni promet s odobrenjem navedene su u registru odvojeno od fizičkih i pravnih osoba koje su registrirane u skladu s člankom 26. Registar je na raspolaganju javnosti za pregled, dostupan putem interneta te se redovito ažurira.

Članak 14.

Zadržavanje odobrenja

Institucija za platni promet bez nepotrebnog odgađanja obavještava nadležno tijelo svoje matične države članice o svim promjenama koje utječu na točnost informacija i dokaza dostavljenih u skladu s člankom 5.

Članak 15.

Računovodstvo i zakonska revizija

1. Direktiva 78/660/EEZ te, prema potrebi, direktive 83/349/EEZ i 86/635/EEZ te Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda ⁽¹⁾ primjenjuju se mutatis mutandis na institucije za platni promet.

2. Reviziju godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja institucija za platni promet obavljaju zakonom propisani revizori ili revizorske tvrtke u smislu Direktive 2006/43/EZ osim ako nisu izuzeti na temelju Direktive 78/660/EEZ te, prema potrebi, direktivama 83/349/EEZ i 86/635/EEZ.

3. Za potrebe nadzora, države članice zahtijevaju da institucije za platni promet pružaju odvojene računovodstvene podatke za platne usluge navedene u Prilogu i aktivnosti iz članka 16. stavka 1. koje se uključuju u revizorsko izvješće. Izvješće sastavlja, ovisno o slučaju, zakonski revizor ili revizorsko društvo.

4. Obveze iz članka 53. Direktive 2006/48/EZ primjenjuju se mutatis mutandis na zakonske revizore i revizorska društva institucija za platni promet vezano uz aktivnosti platnih usluga.

Članak 16.

Aktivnosti

1. Osim pružanja platnih usluga navedenih u Prilogu, institucije za platni promet imaju pravo baviti se sljedećim aktivnostima:

- (a) pružanje operativnih i s njima usko povezanih pomoćnih usluga kao što su osiguravanje izvršenja platnih transakcija, usluge konverzije valuta, usluge zaštite te pohrane i obrade podataka;
- (b) upravljanje platnim sustavima ne dovodeći u pitanje članak 28.;
- (c) poslovne aktivnosti koje nisu pružanje platnih usluga, u skladu s mjerodavnim pravom Zajednice i nacionalnim pravom.

2. Ako se institucije za platni promet bave pružanjem jedne ili više platnih usluga navedenih u Prilogu, one smiju voditi samo račune za plaćanje koji se koriste isključivo za platne transakcije. Sva novčana sredstva koja institucije za platni promet prime od korisnika platnih usluga s ciljem pružanja platnih usluga ne predstavljaju depozit ili druga povratna sredstva u smislu članka 5. Direktive 2006/48/EZ ili elektronički novac u smislu članka 1. stavka 3. Direktive 2000/46/EZ.

3. Institucije za platni promet mogu odobravati kredite vezane uz platne usluge iz točaka 4., 5. ili 7. Priloga samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) radi se o pomoćnom kreditu koji se odobrava isključivo vezano uz izvršenje platne transakcije;

⁽¹⁾ SL L 243, 11.9.2002., str. 1.

- (b) neovisno o nacionalnim propisima o odobravanju kredita preko kreditnih kartica, krediti koji se odobravaju vezano uz pojedino plaćanje i izvršeni su u skladu s člankom 10. stavkom 9. te člankom 25. otplaćuju se u kratkom roku koji ni u kojem slučaju ne smije prijeći dvanaest mjeseci;
 - (c) takav kredit ne odobrava se iz novčanih sredstava koja su primljena ili koja se drže u svrhe izvršavanja platnih transakcija; te
 - (d) vlastita sredstva institucije za platni promet prema mišljenju nadzornih tijela u svakom su trenutku dostatna u odnosu na ukupni iznos odobrenih kredita;
4. Institucije za platni promet ne obavljaju poslove primanja depozita ili drugih povratnih novčanih sredstava u smislu članka 5. Direktive 2006/48/EZ.
5. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje nacionalne mjere za provedbu Direktive 87/102/EEZ. Ovom se Direktivom također ne dovodi u pitanje drugo relevantno zakonodavstvo Zajednice ili nacionalno zakonodavstvo koje se odnosi na uvjete za odobravanje kredita potrošačima koji nisu usklađeni s ovom Direktivom, a u skladu su s pravom Zajednice.

Odjeljak 2.

Drugi zahtjevi

Članak 17.

Upotreba zastupnika, podružnica ili subjekata kojima su aktivnosti eksternalizirane

1. Institucija za platni promet koja namjerava pružati platne usluge preko zastupnika dostavlja nadležnim tijelima u svojoj matičnoj državi članici sljedeće podatke:
- (a) ime i adresu zastupnika;
 - (b) opis mehanizama unutarnje kontrole koje će zastupnici koristiti s ciljem ispunjavanja obveza vezanih uz sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma sukladno Direktivi 2005/60/EZ; i
 - (c) identitet direktora i osoba odgovornih za vođenje zastupnika koji će se koristiti za pružanje platnih usluga te dokaze da se radi o pouzdanim i stručnim osobama.
2. Kad nadležna tijela prime informacije iz stavka 1., ona mogu upisati zastupnika u registar iz članka 13.
3. Prije upisa zastupnika u registar, nadležna tijela mogu poduzeti daljnje mjere za provjeru primljenih informacija ako sumnjaju u njihovu točnost.
4. Nadležna tijela odbijaju upis zastupnika u registar iz članka 13. ako se i nakon poduzimanja daljnjih mjera za provjeru informacija primljenih sukladno stavku 1. nisu uvjerile u njihovu točnost.

5. Ako institucija za platni promet želi pružiti platne usluge u drugoj državi članici preko zastupnika, poštuje postupke navedene u članku 25. U tom slučaju, prije upisa zastupnika u registar na temelju ovog članka, nadležna tijela matične države članice obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o svojoj namjeri upisa zastupnika u registar te uzimaju u obzir njihovo mišljenje.

6. U slučaju da nadležna tijela države članice domaćina utemeljeno sumnjaju da je u vezi s namjeranim angažiranjem zastupnika ili osnivanjem podružnice u tijeku ili je došlo do pokušaja pranja novca ili financiranja terorizma u smislu Direktive 2005/60/EZ, ili angažiranje tog zastupnika ili osnivanje te podružnice može povećati rizik pranja novca ili financiranja terorizma, o tome obavješćuju nadležna tijela matične države članice koja mogu odbiti upis zastupnika ili podružnice u registar ili, ako je upis već obavljen, povući upis zastupnika ili podružnice iz registra.

7. Ako institucija za platni promet namjerava eksternalizirati operativne funkcije platnih usluga, o tome obavješćuje nadležno tijelo svoje matične države članice.

Eksternalizacija važnih operativnih funkcija ne smije materijalno narušavati kvalitetu unutarnjih kontrola institucije za platni promet te mogućnost nadzora nadležnih tijela nad time poštuju li institucije za platni promet obveze utvrđene ovom Direktivom.

U smislu drugog podstavka, operativna funkcija smatra se važnom ako bi greška ili neuspjeh u njezinom izvršavanju za instituciju za platni promet značilo materijalno narušavanje kontinuiteta ispunjavanja zahtjeva iz odobrenja za rad zatraženog na temelju ove glave ili njezinih ostalih obveza na temelju ove Direktive, njezinu financijsku uspješnost ili kontinuiteta njezinih platnih usluga. Države članice osiguravaju da institucije za platni promet pri eksternalizaciji važnih operativnih funkcija ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) eksternalizacija ne dovodi do prijenosa odgovornosti više razine rukovodstva;
- (b) odnos i obveze institucije za platni promet prema korisnicima platnih usluga na temelju ove Direktive ostaju nepromijenjeni;
- (c) uvjeti koje institucija za platni promet mora ispunjavati kako bi dobila odobrenje te da ga zadrži sukladno ovoj glavi ne smiju se ugroziti; te
- (d) niti jedan drugi uvjet koji je institucija za platni promet morala ispuniti kako bi dobila odobrenje ne smije se ukloniti ili izmijeniti.

8. Institucije za platni promet osiguravaju da zastupnici ili podružnice koje djeluju u njihovo ime o toj činjenici obavijeste korisnike platnih usluga.

Članak 18.

Odgovornost

1. Države članice osiguravaju da institucije za platni promet koje koriste treće stranke za obavljanje operativnih funkcija poduzmu odgovarajuće mjere kako bi osigurale ispunjavanje zahtjeva iz ove Direktive.

2. Države članica zahtijevaju od institucija za platni promet da ostanu u cijelosti odgovorne za sve radnje svojih zaposlenika, zastupnika, podružnica ili subjekata kojima su aktivnosti eksteralizirane.

Članak 19.

Pohrana podataka

Države članice zahtijevaju da institucije za platni promet vode adekvatnu pohranu podataka u svrhe ove glave najmanje pet godina ne dovodeći u pitanje Direktivu 2005/60/EZ ili drugo relevantno zakonodavstvo Zajednice ili nacionalno zakonodavstvo.

Odjeljak 3.

Nadležna tijela i nadzor

Članak 20.

Određivanje nadležnih tijela

1. Države članice određuju nadležna tijela odgovorna za izdavanje odobrenja za rad i bonitetni nadzor institucija za platni promet te koja trebaju obavljati propisane zadaće sukladno ovoj glavi, javna tijela ili organe koje priznaje nacionalno pravo ili javna tijela koja za tu namjenu izričito ovlašćuje nacionalno pravo, uključujući nacionalne središnje banke.

Nadležna tijela jamče neovisnost od ekonomskih subjekata i izbjegavaju sukob interesa. Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, institucije za platni promet, kreditne institucije, institucije za elektronički novac ili poštanske žiro institucije ne mogu biti određene kao nadležna tijela.

Države članice o tome obavješćuju Komisiju.

2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela određena sukladno stavku 1. imaju sve ovlasti potrebne za obavljanje njihovih zadaća.

3. Ako za pitanja obuhvaćena ovom glavom postoji više nadležnih tijela na njezinom državnom području, država članica osigurava blisku suradnju tih tijela kako bi ona učinkovito obavljala svoje zadaće. Isto vrijedi i u slučajevima kad tijela nadležna za pitanja obuhvaćena ovom glavom nisu nadležna tijela odgovorna za nadzor kreditnih institucija.

4. Nadležna tijela matične države članice su odgovorna za zadaće nadležnih tijela određenih sukladno stavku 1.

5. Stavak 1. ne podrazumijeva da nadležna tijela moraju nadzirati druge poslovne djelatnosti institucija za platni promet koje nisu pružanje platnih usluga navedene u Prilogu te djelatnosti navedene u članku 16. stavku 1. točki (a).

Članak 21.

Nadzor

1. Države članice osiguravaju da nadzor koji obavljaju nadležna tijela s ciljem provjere kontinuiranog usklađivanja s ovom glavom bude proporcionalan, primjeren i osjetljiv na rizike kojima su izložene institucije za platni promet.

S ciljem provjere usklađenosti s ovom glavom, nadležna tijela imaju pravo poduzeti sljedeće korake, a posebno:

- (a) zahtijevati od institucije za platni promet sve podatke koji su joj potrebni za nadzor usklađenosti;
- (b) obavljati izravan nadzor institucija za platni promet, svih zastupnika ili podružnica koje pružaju platne usluge za koje je odgovorna institucija za platni promet ili svih subjekata kojima su aktivnosti eksteralizirane;
- (c) izdati preporuke, smjernice i, ako je potrebno, obvezujuće upravne odredbe; te
- (d) suspendirati ili oduzeti odobrenje u slučajevima iz članka 12.

2. Ne dovodeći u pitanje postupke za oduzimanje odobrenja i odredbe kaznenog prava, države članice propisuju da njihova dotična nadležna tijela mogu odrediti ili nametnuti institucijama za platni promet ili onima koji učinkovito kontroliraju poslovanje institucija za platni promet koje krše zakone, ili druge propise vezano uz nadzor ili provođenje poslova pružanja platnih usluga, kazne ili mjere čiji je cilj otkloniti uočeno kršenje ili uzroke tog kršenja.

3. Neovisno o zahtjevima iz članka 6., članka 7. stavaka 1. i 2. i članka 8. države članice osiguravaju nadležnim tijelima pravo poduzimanja koraka opisanih u stavku 1. ovog članka radi osiguravanja dostatnog kapitala za platne usluge, posebno kad aktivnosti institucije za platni promet koje nisu platne usluge ugrožavaju ili bi mogle ugroziti financijsku stabilnost institucije za platni promet.

Članak 22.**Poslovna tajna**

1. Države članice osiguravaju da su sve osobe koje rade ili su radile u nadležnim tijelima kao i stručnjaci koji djeluju u ime nadležnih tijela obvezni čuvati poslovnu tajnu, ne dovodeći u pitanje slučajeve koje obuhvaća kazneno pravo.
2. Pri razmjeni informacija u skladu s člankom 24., poslovna tajna strogo se primjenjuje radi osiguravanja zaštite prava pojedinaca i poduzeća.
3. Države članice mogu primjenjivati ovaj članak uzimajući u obzir, na odgovarajući način, članke 44. do 52. Direktive 2006/48/EZ.

Članak 23.**Pravo pristupa sudu**

1. Države članice osiguravaju da se odluke vezane uz institucije za platni promet koje su donijela nadležna tijela sukladno zakonima i drugim propisima usvojenim u skladu s ovom Direktivom, dovedu u pitanje pred sudom.
2. Stavak 1. primjenjuje se također i u odnosu na propušteno djelovanje.

Članak 24.**Razmjena informacija**

1. Nadležna tijela različitih država članica surađuju međusobno te, ako je potrebno, s Europskom središnjom bankom te nacionalnim središnjim bankama država članica i drugim relevantnim nadležnim tijelima koja su određena na temelju zakonodavstva Zajednice ili nacionalnog zakonodavstva koje se primjenjuje na pružatelje platnih usluga.
2. Dodatno, države članice dopuštaju razmjenu informacija između njihovih nadležnih tijela i:
 - (a) nadležnih tijela drugih država članica odgovornih za izdavanje odobrenja za rad i nadzor institucija za platni promet;
 - (b) Europske središnje banke i nacionalnih središnjih banaka država članica, u njihovom svojstvu monetarnih i nadzornih vlasti i, kada je to potrebno, drugih javnih tijela odgovornih za nadzor nad platnim sustavima i sustavima za namiru;
 - (c) drugih relevantnih tijela određenih na temelju ove Direktive, Direktive 95/46/EZ, Direktive 2005/60/EZ i drugom zakonodavstvu Zajednice koje se primjenjuje na pružatelje platnih usluga, kao što je zakonodavstvo koje se primjenjuje na zaštitu pojedinaca pri obradi osobnih podataka kao i na pranje novca i financiranje terorizma.

Članak 25.**Pravo poslovnog nastana te sloboda pružanja usluga**

1. Sve institucije za platni promet koje imaju odobrenje za rad te po prvi put žele početi pružati platne usluge u državi članici koja nije njihova matična država članica na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, o tome obavješćuju nadležna tijela u njihovoj matičnoj državi članici.

Nadležna tijela matične države članice u roku od mjesec dana od primitka te informacije obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o imenu i adresi institucije za platni promet, imenima osoba odgovornih za vođenje podružnice, njezino organizacijsko ustrojstvo te vrsti platnih usluga koje namjerava pružati na području države članice domaćina.

2. Nadležna tijela matične države članice surađuju s nadležnim tijelima države članice domaćina kako bi provele kontrolu te poduzele potrebne korake iz članka 21. vezano uz zastupnika, podružnicu ili subjekt kojem su aktivnosti eksternalizirane institucije za platni promet koja se nalazi na državnom području druge države članice.

3. Sukladno suradnji iz stavka 1. i 2., nadležna tijela matične države članice obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina kad god namjeravaju provesti izravan nadzor na državnom području države članice domaćina.

Međutim, ako žele, nadležna tijela matične države članice mogu prenijeti zadaću izravnog nadzora nad dotičnom institucijom nadležnim tijelima države članice domaćina.

4. Nadležna tijela međusobno si stavljaju na raspolaganje sve ključne i/ili važne informacije, posebno u slučajevima prekršaja ili sumnje u prekršaj zastupnika, podružnice ili subjekta kojem su djelatnosti eksternalizirane. S tim u vezi, nadležna tijela se međusobno obavješćuju, na zahtjev, o svim važnim informacijama te na vlastitu inicijativu o svim ključnim informacijama.

5. Stavci 1. do 4. ne dovode u pitanje obvezu nadležnih tijela na temelju Direktive 2005/60/EZ i Uredbe (EZ) br. 1781/2006, a posebno na temelju članka 37. stavka 1. Direktive 2005/60/EZ te članka 15. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1781/2006 da nadziru ili nadgledaju ispunjavanje zahtjeva utvrđenih u tim instrumentima.

Odjeljak 4.**Izuzeci****Članak 26.****Uvjeti**

1. Neovisno o članku 13., države članice mogu odustati ili dopustiti svojim nadležnim tijelima izuzeće od primjene svih ili

dijela postupaka i uvjeta navedenih u Odjeljcima 1. do 3., osim članka 20., 22., 23. i 24. te dopustiti upis fizičkih ili pravnih osoba u registar iz članka 13. kada:

(a) prosječni ukupni iznos platnih transakcija koje je dotična osoba izvršila u prethodnih 12 mjeseci, uključujući sve zastupnike za koje je ona u potpunosti odgovorna, ne prelazi 3 milijuna EUR mjesečno. Taj zahtjev se procjenjuje na temelju predviđenog ukupnog iznosa platnih transakcija u njezinom poslovnom planu, osim ako nadležna tijela ne zahtijevaju prilagodbu tog plana;

(b) nijedna od fizičkih osoba odgovornih za upravljanje ili poslovanje nije osuđivana za kaznena djela povezane s pranjem novca ili financiranjem terorizma ili drugim financijskim kaznenim djelima.

2. Sve fizičke ili pravne osobe registrirane u skladu sa stavkom 1. obvezne su imati glavni ured ili boravište u državi članici u kojoj stvarno obavljaju svoje poslovanje.

3. Osobe iz stavka 1. tretiraju se kao institucije za platni promet osim što se na njih ne primjenjuje članak 10. stavak 9. i članak 25.

4. Države članice mogu također propisati da fizičke ili pravne osobe registrirane u skladu sa stavkom 1. mogu obavljati samo određene aktivnosti iz članka 16.

5. Osobe iz stavka 1. obavješćuju nadležna tijela o svim promjenama o njihovom stanju koje su relevantne za uvjete navedene u tom stavku. Države članice također poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale da ako dođe do prestanka ispunjavanja uvjeta iz stavaka 1., 2., i 3., dotične osobe zatraže odobrenje za rad u roku od 30 kalendarskih dana u skladu s postupkom navedenim u članku 10.

6. Ovaj se članak ne primjenjuje vezano uz odredbe Direktive 2005/60/EZ ili nacionalne odredbe vezane uz borbu protiv pranja novca.

Članak 27.

Obavješćivanje i informacije

Ako država članica iskoristi izuzeće iz članka 26., o tome obavješćuje Komisiju do 1. studenoga 2009. te odmah obavješćuje Komisiju o svim naknadnim promjenama. Dodatno, država članica obavješćuje Komisiju o broju dotičnih fizičkih i

pravnih osoba te jednom godišnje o ukupnom iznosu izvršenih platnih transakcija na dan 31. prosinca svake kalendarske godine, kako je navedeno u članku 26. stavku 1. točki (a).

POGLAVLJE 2.

Zajedničke odredbe

Članak 28.

Pristup platnim sustavima

1. Države članice osiguravaju da prava pristupa platnim sustavima pružatelja platnih usluga koji su dobili odobrenje za rad ili su registrirani a koji su pravne osobe budu objektivna, nediskriminirajuća i proporcionalna te da ta pravila ne sprečavaju pristup više nego što je to potrebno za zaštitu od posebnih rizika kao što su rizik namire, operativni rizik i rizik poslovanja te za zaštitu financijske i operativne stabilnosti platnog sustava.

Platni sustavi na pružatelje platnih usluga, korisnike platnih usluga te druge platne sustave ne nameću sljedeće zahtjeve:

- (a) bilo kakva ograničavajuća pravila o učinkovitom sudjelovanju u drugim platnim sustavima;
- (b) bilo kakvo diskriminirajuće pravilo među pružateljima platnih usluga koji imaju odobrenje za rad ili među registriranim pružateljima platnih usluga povezano s pravima, obvezama i potraživanjima sudionika; ili
- (c) bilo kakva ograničenja na temelju institucionalnog statusa.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na:

- (a) platne sustave određene na temelju Direktive 98/26/EZ;
- (b) platne sustave koji se sastoje isključivo od pružatelja platnih usluga koji pripadaju grupi subjekata povezanih kapitalom, pri čemu jedan od povezanih subjekata ima stvarnu kontrolu nad ostalim povezanim subjektima; ili
- (c) platne sustave u kojima jedini pružatelj platnih usluga (bilo kao pojedinačni subjekt ili kao grupa):

— djeluje ili može djelovati kao pružatelj platnih usluga i za platitelja i za primatelja plaćanja te je isključivo odgovoran za upravljanje sustavom i

— izdaje dozvole drugim pružateljima platnih usluga za sudjelovanje u sustavu te potonji nemaju pravo ugovaranja naknada između sebe ili u odnosu na platni sustav iako mogu utvrditi vlastite cijene u odnosu na platitelje i primatelje plaćanja.

Članak 29.**Zabrana pružanja platnih usluga osobama koje nisu pružatelji platnih usluga**

Države članice zabranjuju, fizičkim ili pravnim osobama koje nisu pružatelji platnih usluga niti su izričito isključene iz područja primjene ove Direktive, pružanje platnih usluga iz Priloga.

GLAVA III.

TRANSPARENTNOST UVJETA I ZAHTJEVI OBAVJEŠĆIVANJA ZA PLATNE USLUGE

POGLAVLJE 1.

Opća pravila**Članak 30.****Područje primjene**

1. Ova se glava primjenjuje na jednokratne platne transakcije, okvirne ugovore i platne transakcije koje su njima obuhvaćene. Stranke se mogu dogovoriti da se ona ne primjenjuje u cijelosti ili djelomično ako korisnik platne usluge nije potrošač.

2. Države članice mogu propisati da se odredbe ove glave primjenjuju na mikropoduzeća na isti način kao i na potrošače.

3. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje nacionalne mjere kojima se provodi Direktiva 87/102/EEZ. Ova Direktiva također ne dovodi u pitanje zakonodavstvo Zajednice ili nacionalno zakonodavstvo vezano uz uvjete za odobravanje kredita potrošačima koji nisu usklađeni ovom Direktivom, a sukladni su s pravom Zajednice.

Članak 31.**Druge odredbe zakonodavstva Zajednice**

Odredbe ove glave ne dovode u pitanje zakonodavstvo Zajednice koje sadrži dodatne zahtjeve vezano uz prethodno obavješćivanje.

Međutim, kada se također primjenjuje Direktiva 2002/65/EZ, zahtjevi obavješćivanja iz članka 3. stavka 1. te Direktive, osim točaka 2. od (c) do (g), 3. (a), (d) i (e) i 4. (b) tog stavka zamjenjuju se člancima 36., 37., 41. i 42. ove Direktive.

Članak 32.**Naknade za informacije**

1. Pružatelj platnih usluga korisniku platnih usluga ne naplaćuje naknadu za pružanje informacija sukladno ovoj glavi.

2. Pružatelj platnih usluga i korisnik platnih usluga mogu ugovoriti naknade za dodatne ili češće informacije ili njihov prijenos putem sredstava komunikacije koja nisu navedena u okvirnom ugovoru, a koje se stavljaju na raspolaganje na zahtjev korisnika platnih usluga.

3. Ako pružatelj platnih usluga može zaračunati naknadu za informacije u skladu sa stavkom 2., one su primjerene te u skladu sa stvarnim troškovima pružatelja platnih usluga.

Članak 33.**Teret dokaza za zahtjeve obavješćivanja**

Države članice mogu odrediti da pružatelj platnih usluga ima obvezu podnošenja dokaza kako bi dokazao da ispunjava zahtjeve obavješćivanja iz ove glave.

Članak 34.**Odstupanje od zahtjeva obavješćivanja za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac**

1. U slučaju platnih instrumenata koji se sukladno okvirnom ugovoru odnose samo na pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 30 EUR ili koje imaju ograničene potrošnje u iznosu od 150 EUR ili pohranjuju novčana sredstva koja ni u kojem trenutku ne prelaze iznos od 150 EUR:

(a) odstupajući od članaka 41., 42. i 46., pružatelj platnih usluga stavlja na raspolaganje platitelju samo informacije o glavnim karakteristikama platne usluge, uključujući i način na koji je moguće koristiti platne instrumente, o odgovornosti i naknadama te druge informacije važne za donošenje odluke na temelju obaviještenosti kao i podatak o tome gdje se može na lako dostupan način doći do svih ostalih informacija i uvjeta iz članka 42.;

(b) odstupajući od članka 44. moguće je ugovoriti da pružatelj platnih usluga ne predlaže promjene uvjeta okvirnog ugovora kako je određeno u članku 41. stavku 1.;

(c) odstupajući od članaka 47. i 48. moguće je ugovoriti da nakon izvršenja platne transakcije:

(i) pružatelj platnih usluga pruži ili stavi na raspolaganje samo referenciju koja korisniku platnih usluga omogućuje identifikaciju platne transakcije, iznos platne transakcije, sve naknade i/ili u slučaju više platnih transakcija iste vrste izvršenih za istog primaatelja plaćanja, informacije o ukupnom iznosu i naknadama za te platne transakcije;

(ii) se od pružatelja platnih usluga ne zahtijeva pružanje ili stavljanje na raspolaganje informacija iz alineje (i) ako se platni instrument koristi anonimno ili ako pružatelj platnih usluga tehnički nije u mogućnosti osigurati te informacije. Međutim, pružatelj platnih usluga pruža platitelju mogućnost provjere iznosa pohranjenih novčanih sredstava.

2. Kod nacionalnih platnih transakcija, države članice ili njihova nadležna tijela mogu sniziti ili udvostručiti iznose iz stavka 1. Za pretplaćene platne instrumente države članice mogu povećati navedene iznose do 500 EUR.

POGLAVLJE 2.

Jednokratne platne transakcije

Članak 35.

Područje primjene

1. Ovo poglavlje primjenjuje se na jednokratne platne transakcije koje nisu obuhvaćene okvirnim ugovorom.

2. Kad se nalog za plaćanje za jednokratnu platnu transakciju šalje putem platnog instrumenta obuhvaćenog okvirnim ugovorom, pružatelj platnih usluga nije obavezan pružiti ili staviti na raspolaganje informacije koje su već dane korisniku platnih usluga na temelju okvirnog ugovora s drugim pružateljem platnih usluga ili koje će mu biti dane sukladno tom okvirnom ugovoru.

Članak 36.

Prethodne opće informacije

1. Države članice zahtijevaju da pružatelj platnih usluga korisniku platnih usluga stavi na raspolaganje informacije i uvjete iz članka 37. na lako dostupan način prije nego što se korisnik platnih usluga obveže bilo kakvim ugovorom ili ponudom za jednokratnu platnu uslugu. Na zahtjev korisnika platnih usluga, pružatelj platnih usluga mu pruža informacije i uvjete na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka. Informacije i uvjeti daju se na lako razumljiv način te u jasnom i razumljivom obliku, na službenom jeziku države članice u kojoj se nudi platna usluga ili na bilo kojem drugom jeziku koji su dogovorile stranke.

2. Ako je ugovor o jednokratnoj platnoj usluzi na zahtjev korisnika platnih usluga zaključen korištenjem sredstva za komuniciranje na daljinu koje pružatelju platnih usluga ne omogućuje poštovanje stavka 1., pružatelj platnih usluga ispunjava svoje obveze sukladno tom stavku odmah nakon izvršenja platne transakcije.

3. Obveze iz stavka 1. mogu se također ispuniti dostavljanjem primjerka nacrtu ugovora o jednokratnoj platnoj usluzi ili nacrtu naloga za plaćanje uključujući informacije i uvjete navedene u članku 37.

Članak 37.

Informacije i uvjeti

1. Države članice osiguravaju da korisniku platnih usluga budu pružene ili mu se stave na raspolaganje sljedeće informacije i uvjeti:

(a) specifikacija informacija ili jedinstvena identifikacijska oznaka koju korisnik platnih usluga mora navesti kako bi nalog za plaćanje mogao biti pravilno izvršen;

(b) najdulji rok izvršenja za platnu uslugu koja se pruža;

(c) sve naknade koje korisnik platnih usluga mora platiti svom pružatelju platnih usluga i, prema potrebi, raščlambu iznosa svih pojedinih naknada;

(d) prema potrebi, stvarni ili referentni tečaj koji se primjenjuje za platnu transakciju;

2. Prema potrebi, sve druge relevantne informacije i uvjeti iz članka 42. stavljaju se na raspolaganje korisniku platnih usluga na lako dostupan način.

Članak 38.

Informacije za platitelja nakon primitka naloga za plaćanje

Odmah po primitku naloga za plaćanje, pružatelj platnih usluga platitelja pruža platitelju ili mu čini raspoloživim sljedeće informacije, na način određen člankom 36. stavkom 1.:

(a) referencu koja platitelju omogućuje identifikaciju platne transakcije te, prema potrebi, informacije povezane s primateljem plaćanja;

(b) iznos platne transakcije u valuti koja je korištena u nalogu za plaćanje;

(c) iznos svih naknada za platnu transakciju koje mora platiti platitelj te, prema potrebi, raščlambu iznosa tih naknada;

(d) prema potrebi, tečaj koji je pružatelj platnih usluga platitelja koristio u platnoj transakciji ili referencu na taj tečaj, ako se on razlikuje od tečaja određenog člankom 37. stavkom 1. točkom (d) te iznos platne transakcije nakon konverzije valute; te

(e) datum primitka naloga za plaćanje.

Članak 39.

Informacije za primatelja plaćanja nakon izvršenja

Odmah po izvršenju platne transakcije, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja pruža ili primatelju plaćanja čini raspoloživim sljedeće informacije, na način određen člankom 36. stavkom 1.:

(a) referencu koja primatelju plaćanja omogućuje identifikaciju platne transakcije te, prema potrebi, platitelja i sve informacije prosljeđene s platnom transakcijom;

(b) iznos platne transakcije u valuti u kojoj su novčana sredstva stavljena na raspolaganje primatelju plaćanja;

- (c) iznos svih naknada za platnu transakciju koje mora platiti primatelj plaćanja te, prema potrebi, raščlambu iznosa tih naknada;
- (d) prema potrebi, tečaj koji je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koristio u platnoj transakciji te iznos platne transakcije prije konverzije valute; te
- (e) datum valute odobrenja.

POGLAVLJE 3.

Okvirni ugovori

Članak 40.

Područje primjene

Ovo se poglavlje primjenjuje na platne transakcije iz okvirnih ugovora.

Članak 41.

Prethodne opće informacije

1. Države članice zahtijevaju da pružatelj platnih usluga korisniku platnih usluga osigura informacije i uvjete iz članka 42. na papiru ili nekom drugom trajnom nosaču podataka pravodobno prije nego što se korisnik platnih usluga obveže bilo kakvim okvirnim ugovorom ili ponudom. Informacije i uvjeti daju se na lako razumljiv način te u jasnom i razumljivom obliku, na službenom jeziku države članice u kojoj se nudi platna usluga ili na bilo kojem drugom jeziku koji su dogovorile stranke.

2. Ako je okvirni ugovor na zahtjev korisnika platnih usluga zaključen korištenjem sredstva za komuniciranje na daljinu koja pružatelju platnih usluga ne omogućuje poštovanje stavka 1., pružatelj platnih usluga ispunjava svoje obveze sukladno tom stavku odmah nakon zaključivanja okvirnog ugovora.

3. Obveze iz stavka 1. mogu se također ispuniti dostavljanjem primjerka nacrtu okvirnog ugovora uključujući informacije i uvjete navedene u članku 42.

Članak 42.

Informacije i uvjeti

Države članice osiguravaju da korisniku platnih usluga budu osigurane sljedeće informacije i uvjeti:

1. o pružatelju platnih usluga:
 - (a) naziv pružatelja platnih usluga, točna adresa njegovog glavnog ureda i, prema potrebi, točna adresa njegovog zastupnika ili podružnice osnovane u državi članici gdje se nudi platna usluga te sve

druge adrese, uključujući i adresu elektroničke pošte, važne za komuniciranje s pružateljem platnih usluga; i

- (b) podaci o nadležnim nadzornim tijelima te registru iz članka 13. ili bilo kojem drugom relevantnom javnom registru odobrenja za rad pružatelja platnih usluga te registracijski broj ili ekvivalentnu identifikacijsku oznaku u tom registru;
2. o korištenju platnih usluga:
 - (a) opis glavnih značajki platnih usluga koje se pružaju;
 - (b) specifikacija informacija ili jedinstvena identifikacijska oznaka koju korisnik platnih usluga mora navesti kako bi nalog za plaćanje mogao biti pravilno izvršen;
 - (c) oblik i postupak za davanje suglasnosti za izvršenje platne transakcije te za opoziv te suglasnosti u skladu s člancima 54. i 66.;
 - (d) referenca na trenutak primitka naloga za plaćanje, kako je navedeno u članku 64. i vremenu zaključenja koje odredi pružatelj platnih usluga;
 - (e) najdulji rok za izvršenje platnih usluga koje će se pružiti; te
 - (f) postoji li mogućnost dogovora o ograničenju trošenja za upotrebu platnog instrumenta u skladu s člankom 55. stavkom 1.;
 3. o naknadama, kamatnoj stopi i tečaju:
 - (a) sve naknade koje korisnik platnih usluga treba platiti pružatelju platnih usluga i, prema potrebi, raščlambu iznosa svih pojedinih naknada;
 - (b) prema potrebi, kamatne stope i tečaj koji se primjenjuju ili, ako se koriste referentne kamatne stope i tečaj, metoda izračuna stvarne kamate kao i relevantan datum te indeks ili osnovica za utvrđivanje tih referentnih kamatnih stopa ili tečaja; te
 - (c) prema dogovoru, o trenutačnoj primjeni promjena referentne kamatne stope ili tečaja te zahtjeva obavješćivanja o promjenama u skladu s člankom 44. stavkom 2.;
 4. o komunikaciji:
 - (a) prema potrebi, sredstva komunikacije, uključujući tehničke zahtjeve vezano uz opremu korisnika platnih usluga, ugovoreno između stranaka za prijenos informacija ili obavijesti u skladu s ovom Direktivom.

- (b) način i učestalost kojom se pružaju ili stavljaju na raspolaganje informacije iz ove Direktive;
- (c) jezik ili jezici, na kojima se zaključuje okvirni ugovor te obavlja komunikacija tijekom ugovornog odnosa; i
- (d) o pravu korisnika platnih usluga na primanje ugovornih odredaba okvirnog ugovora te informacija i uvjeta u skladu s člankom 43.;

5. o zaštiti i korektivnim mjerama;

- (a) prema potrebi, opis koraka koje korisnik platnih usluga treba poduzeti kako bi zaštitio platni instrument i način obavješćivanja pružatelja platnih usluga u svrhe članka 56. stavka 1. točke (b);
- (b) prema dogovoru, o uvjetima pod kojima pružatelj platnih usluga zadržava pravo blokiranja platnih instrumenta u skladu s člankom 55.;
- (c) o odgovornosti platitelja u skladu s člankom 61., uključujući informacije o relevantnom iznosu;
- (d) kako i u kojem vremenskom roku korisnik platnih usluga mora obavijestiti pružatelja platnih usluga o svim neodobrenim i nepravilno izvršenim platnim transakcijama u skladu s člankom 58. te o odgovornosti pružatelja platnih usluga za neodobrene platne transakcije u skladu s člankom 60.;
- (e) o odgovornosti pružatelja platnih usluga za izvršenje platnih transakcija u skladu s člankom 75.;
- (f) o uvjetima za povrat u skladu s člancima 62. i 63.;

6. o promjenama i raskidu okvirnog ugovora:

- (a) ako je dogovoreno, informacije o tome da će se smatrati da je korisnik platnih usluga prihvatio promjene uvjeta u skladu s člankom 44. ako ne obavijesti pružatelja platnih usluga da ih ne prihvaća prije njihovog predloženog datuma stupanja na snagu;
- (b) o trajanju ugovora; te
- (c) o pravu korisnika platnih usluga da raskine okvirni ugovor te sve ugovore koji se odnose na prekid u skladu s člankom 44. stavkom 1. i člankom 45.;

7. o rješavanju spora:

- (a) sve ugovorne klauzule o pravu koje se primjenjuje na okvirni ugovor i/ili o nadležnim sudovima; te
- (b) izvansudskim žalbenim postupcima i postupcima mirenja, koji su na raspolaganju korisniku platnih usluga u skladu s člancima 80. do 83.;

Članak 43.

Dostupnost informacija i uvjeta okvirnog ugovora

Korisnik platnih usluga u svakom trenutku tijekom ugovornog odnosa ima pravo primiti, na zahtjev uvjete okvirnog ugovora kao i informacije i uvjete navedene u članku 42. na papiru ili drugom trajnom nosaču podataka.

Članak 44.

Promjene uvjeta okvirnog ugovora

1. Sve promjene okvirnog ugovora kao i informacija i uvjeta određenih člankom 42. pružatelj platnih usluga predlaže na način kako je predviđeno člankom 41. stavkom 1. najkasnije dva mjeseca prije predloženog dana primjene.

Prema potrebi u skladu s člankom 42. točkom 6.(a) pružatelj platnih usluga obavještava korisnika platnih usluga da se smatra da je prihvatio promjene ako ne obavijesti pružatelja platnih usluga da ih ne prihvaća prije predloženog datuma njihovog stupanja na snagu. U tom slučaju, pružatelj platnih usluga također navodi da korisnik platnih usluga ima pravo raskinuti okvirni ugovor odmah i bez naknade prije datuma predložene primjene promjena.

2. Promjene kamatnih stopa i tečaja mogu se primijeniti odmah bez obavijesti, ako je tako dogovoreno u okvirnom ugovoru te ako se promjene temelje na referentnoj kamatnoj stopi ili tečaju dogovorenom u skladu s člankom 42. stavkom 3. točkama (b) i (c). Korisnik platnih usluga obaviješten je o svim promjenama kamatnih stopa što je prije moguće na isti način kako je navedeno u članku 41. stavku 1., osim ako su stranke ugovorile određenu učestalost ili način pružanja ili stavljanja informacija na raspolaganje. Međutim, promjene kamatnih stopa ili tečaja koje su povoljnije za korisnike platnih usluga mogu se primijeniti bez obavijesti.

3. Promjene kamatnih stopa i tečaja koje se koriste u platnim transakcijama primjenjuju se i izračunavaju na neutralan način koji ne diskriminira korisnike platnih usluga.

Članak 45.

Raskid

1. Korisnik platnih usluga može u svakom trenutku raskinuti okvirni ugovor, osim ako su stranke ugovorile otkazni rok. Taj rok ne smije biti duži od mjesec dana.

2. Nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci raskid okvirnog ugovora koji je sklopljen na određeno razdoblje duže od 12 mjeseci ili na neodređeni rok za korisnika platnih usluga je besplatan. U svim drugim slučajevima naknade za raskid primjerene su i razmjerno stvarnim troškovima.

3. Ako je tako dogovoreno okvirnim ugovorom, pružatelj platnih usluga može raskinuti okvirni ugovor sklopljen na neodređeni rok uz najmanje dvomjesečni otkazni rok na isti način kao što je navedeno u članku 41. stavku 1.

4. Korisnik platnih usluga plaća naknade za platne usluge koje se obračunavaju na redovitoj osnovi samo u razmjernom dijelu do raskida ugovora. Ako se te naknade plaćaju unaprijed, on ima pravo na povrat razmjernog iznosa.

5. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje zakone i propise država članica koji uređuju prava stranaka da okvirni ugovor proglašavaju neizvršivim i ništavim.

6. Države članice mogu korisnicima platnih usluga osigurati pogodnije odredbe.

Članak 46.

Informacije prije izvršenja pojedine platne transakcije

U slučaju pojedine platne transakcije iz okvirnog ugovora koju je inicirao platitelj, pružatelj platnih usluga na zahtjev platitelja o toj određenoj platnoj transakciji pruža informacije o najdužem roku izvršenja te naknadama koje plaća platitelj i, prema potrebi, raščlambu iznosa svih naknada.

Članak 47.

Informacije za platitelja o pojedinim platnim transakcijama

1. Nakon terećenja računa platitelja za iznos pojedine platne transakcije ili ako platitelj ne koristi račun za plaćanje, nakon primitka naloga za plaćanje, pružatelj platnih usluga bez odgode i na isti način kao što je navedeno u članku 41. stavku 1. pruža platitelju sljedeće informacije:

(a) referencu koja omogućuje platitelju identifikaciju svake platne transakcije i, prema potrebi, informacije vezane uz primatelja plaćanja;

(b) iznos platne transakcije u valuti u kojoj je terećen račun za plaćanje platitelja ili u valuti koja je korištena za nalog za plaćanje;

(c) iznos svih naknada za platnu transakciju i, prema potrebi, raščlambu tih naknada, ili kamatu koju plaća platitelj;

(d) prema potrebi, tečaj koji je pružatelj platnih usluga platitelja koristio u platnoj transakciji te iznos platne transakcije nakon konverzije valute; te

(e) datum valute terećenja ili datum primitka naloga za plaćanje.

2. Okvirni ugovor može sadržavati uvjet prema kojem se informacije iz stavka 1. pružaju ili stavljaju na raspolaganje periodično najmanje jednom mjesečno te na dogovoreni način koji omogućuje platitelju pohranu i reproduciranje informacija u nepromijenjenom obliku.

3. Međutim, države članice mogu zahtijevati od pružatelja platnih usluga da stavljaju na raspolaganje informacije na papiru jednom mjesečno bez naknade.

Članak 48.

Informacije za primatelja plaćanja o pojedinim platnim transakcijama

1. Nakon izvršenja pojedine platne transakcije, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja bez odgode i na isti način kao što je navedeno u članku 41. stavku 1. pruža primatelju plaćanja sljedeće informacije:

(a) referencu koja omogućuje primatelju plaćanja identifikaciju platne transakcije i, prema potrebi, platitelja te sve informacije prenesene platnom transakcijom;

(b) iznos platne transakcije u valuti u kojoj je odobren račun za plaćanje primatelja plaćanja;

(c) iznos svih naknada za platnu transakciju i, prema potrebi, raščlambu tih naknada ili kamate koje plaća primatelj plaćanja;

(d) prema potrebi, tečaj koji je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja koristio u platnoj transakciji te iznos platne transakcije prije konverzije valute; i

(e) datum valute odobrenja;

2. Okvirni ugovor može sadržavati uvjet prema kojem se informacije iz stavka 1. pružaju ili stavljaju na raspolaganje periodično najmanje jednom mjesečno te na dogovoreni način koji omogućuje primatelju plaćanja pohranu i reproduciranje informacija u nepromijenjenom obliku.

3. Međutim, države članice mogu zahtijevati od pružatelja platnih usluga da stavljaju na raspolaganje informacije na papiru jednom mjesečno bez naknade.

POGLAVLJE 4.

Zajedničke odredbe

Članak 49.

Valuta i konverzija valute

1. Plaćanja se izvršavaju u valuti ugovorenoj između dvije stranke.

2. Ako je prije iniciranja platne transakcije ponuđena usluga konverzije valute te ako je ta usluga konverzije valute ponuđena na prodajnom mjestu ili ako je nudi primatelj plaćanja, stranka koja nudi uslugu konverzije valute platitelju priopćava platitelju sve naknade kao i tečaj koji se koristi za konverziju platne transakcije.

Platitelj pristaje na uslugu konverzije valute na temelju navedenog.

Članak 50.

Informacije o dodatnim naknadama i popustima

1. Ako za korištenje određenog platnog instrumenta primatelj plaćanja traži naknadu ili nudi popust, primatelj plaćanja o tome obavješćuje platitelja prije iniciranja platne transakcije.

2. Ako za korištenje određenog platnog instrumenta pružatelj platnih usluga ili treća stranka traži naknadu, o tome obavješćuje korisnika platnih usluga prije iniciranja platne transakcije.

GLAVA IV.

PRAVA I OBVEZE U VEZI S PRUŽANJEM I KORIŠTENJEM PLATNIH USLUGA

POGLAVLJE 1.

Zajedničke odredbe

Članak 51.

Područje primjene

1. Kada korisnik platnih usluga nije potrošač, stranke mogu dogovoriti da se članak 52. stavak 1., članak 54. stavak 2. drugi podstavak, te članci 59., 61., 62., 63., 66. i 75. ne primjenjuju u cijelosti ili djelomično. Stranke također mogu dogovoriti rokove različite od onih navedenih u članku 58.

2. Države članice mogu odrediti da se članak 83. ne primjenjuje ako korisnik platnih usluga nije potrošač.

3. Države članice mogu odrediti da se odredbe ove glave primjenjuju na mikropoduzeća na jednak način kao na potrošače.

4. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje nacionalne mjere za provedbu Direktive 87/102/EEZ. Ovom se Direktivom također ne dovodi u pitanje zakonodavstvo Zajednice ili nacionalno zakonodavstvo vezano uz uvjete za odobravanje kredita potrošačima koji nisu usklađeni ovom Direktivom.

Članak 52.

Naknade koje se primjenjuju

1. Pružatelj platnih usluga ne smije korisniku platnih usluga zaračunavati naknadu za ispunjavanje svojih obveza obavješćivanja ili za korektivne ili preventivne mjere u skladu s ovom glavom, osim ako nije drukčije navedeno u članku 65. stavku 1., članku 66. stavku 5. i članku 74. stavku 2. Te naknade se dogovaraju između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga te su primjerene i u skladu sa stvarnim troškovima pružatelja platnih usluga.

2. Ako platna transakcija ne uključuje bilo kakvu konverziju valute, države članice zahtijevaju da primatelj plaćanja plati naknade zaračunate od njegovog pružatelja platnih usluga, a da platitelj plati naknade zaračunate od njegovog pružatelja platnih usluga.

3. Pružatelj platnih usluga ne sprečava primatelja plaćanja da od platitelja zatraži naknadu ili da mu ponudi popust za korištenje određenog platnog instrumenta. Međutim, države članice mogu zabraniti ili ograničiti pravo zaračunavanja naknada uzimajući u obzir potrebu poticanja konkurencije te poticanja uporabe djelotvornih platnih instrumenata.

Članak 53.

Odstupanja za platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac

1. U slučaju platnih instrumenata koji se sukladno okvirnom ugovoru odnose samo na pojedinačne platne transakcije koje ne prelaze iznos od 30 EUR ili koji imaju ograničenje trošenja od 150 EUR ili su na njima pohranjena novčana sredstva koja ni u kojem trenutku ne prelaze iznos od 150 EUR, pružatelji platnih usluga mogu sa svojim korisnicima platnih usluga ugovoriti da:

- (a) se članak 56. stavak 1. točka (b), članak 57. stavak 1. točke (c) i (d) te članak 61. stavci 4. i 5. ne primjenjuju ako platni instrument ne može biti blokiran ili njegovo daljnje korištenje spriječeno;
- (c) se članci 59., 60. te članak 61. stavci 1. i 2. ne primjenjuju ako se platni instrument koristi anonimno ili pružatelj platnih usluga radi drugih razloga koji su svojstveni tom platnom instrumentu nije u mogućnosti dokazati da je platna transakcija odobrena;
- (c) odstupajući od članka 65. stavka 1. pružatelj platnih usluga nije obavezan obavijestiti korisnika platnih usluga o odbijanju naloga za plaćanje ako je neizvršenje vidljivo iz konteksta;

(d) odstupajući od članka 66., platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon slanja naloga za plaćanje ili davanja njegove suglasnosti za izvršenje platne transakcije primatelju plaćanja;

(e) odstupajući od članaka 69. i 70., se primjenjuju drugi rokovi izvršenja.

2. Za nacionalne platne transakcije države članice ili njihova nadležna tijela mogu smanjiti ili udvostručiti iznose iz stavka 1. Za pretplaćene platne instrumente mogu ih povisiti do iznosa od 500 EUR.

3. Članci 60. i 61. primjenjuju se također na elektronički novac u smislu članka 1. stavka 3. točke (b) Direktive 2000/46/EZ osim ako pružatelj platnih usluga platitelja nema mogućnost zamrzavanja računa za plaćanje ili blokiranja platnog instrumenta. Države članice mogu ograničiti to odstupanje na račune za plaćanje ili platne instrumente određene vrijednosti.

POGLAVLJE 2.

Odobranje platnih transakcija

Članak 54.

Suglasnost i povlačenje suglasnosti

1. Države članice osiguravaju da se platna transakcija smatra odobrenom samo ako je platitelj dao suglasnost za izvršenje platne transakcije. Platitelj može odobriti platnu transakciju prije izvršenja platne transakcije ili, ako je tako dogovoreno između platitelja i njegovog pružatelja platnih usluga, nakon izvršenja platne transakcije.

2. Suglasnost za izvršenje platne transakcije ili niza platnih transakcija daje se u obliku koji je dogovoren između platitelja i njegovog pružatelja platnih usluga.

U nedostatku takve suglasnosti smatra se da platna transakcija nije odobrena.

3. Platitelj može povući suglasnost u svakom trenutku, ali najkasnije do trenutka neopozivosti iz članka 66. Suglasnost za izvršenje niza platnih transakcija također može biti povučena s učinkom da se sve buduće platne transakcije ne smatraju odobrenima.

4. Postupak za davanje suglasnosti ugovaraju platitelj i pružatelj platnih usluga.

Članak 55.

Ograničenja korištenja platnih instrumenta

1. U slučajevima kad se u svrhu davanja suglasnosti koristi određeni platni instrument, platitelj i pružatelj platnih usluga mogu dogovoriti ograničenje trošenja za platne transakcije izvršene preko tog platnog instrumenta.

2. Ako je tako dogovoreno okvirnim ugovorom, pružatelj platnih usluga može zadržati pravo blokiranja platnog instrumenta iz objektivno utemeljenih razloga vezano uz sigurnost platnog instrumenta, postojanje sumnje da se radi o neodobrenom ili prijevartnom korištenju platnog instrumenta ili, u slučaju platnog instrumenta s kreditnom linijom, znatno povećanje rizika da platitelj neće moći ispuniti svoju obvezu plaćanja.

3. U takvim slučajevima pružatelj platnih usluga obavještuje platitelja na dogovoreni način o blokiranju platnog instrumenta te razlozima blokiranja, ako je moguće prije blokiranja platnog instrumenta, a najkasnije odmah nakon toga, osim ako bi davanje takve informacije ugrozilo objektivno utemeljene sigurnosne razloge ili je zabranjeno drugim relevantnim zakonodavstvom Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvom.

4. Pružatelj platnih usluga deblokira platni instrument ili ga zamjenjuje novim platnim instrumentom kad prestanu postojati razlozi za njegovo blokiranje.

Članak 56.

Obveze korisnika platnih usluga u vezi s platnim instrumentima

1. Korisnik platnih usluga koji je ovlašten koristiti platni instrument obavezan je:

- koristiti platni instrument u skladu s uvjetima koji reguliraju izdavanje i korištenje platnog instrumenta; i
- bez odgode obavijestiti pružatelja platnih usluga ili subjekt kojeg je on odredio kad ustanovi gubitak, krađu ili zlouporabu platnog instrumenta ili njegovo neodobreno korištenje;

2. U smislu stavka 1. točke (a), korisnik platnih usluga odmah po primitku platnog instrumenta poduzima sve razumne mjere da bi zaštitio njegova osobna sigurnosna obilježja.

Članak 57.

Obveze pružatelja platnih usluga u vezi s platnim instrumentima

1. Pružatelj platnih usluga koji izdaje platni instrument obavezan je:

- osigurati da osobna sigurnosna obilježja platnog instrumenta ne budu dostupna drugim strankama osim korisniku platnih usluga koji je ovlašten koristiti taj platni instrument, ne dovodeći u pitanje obveze korisnika platnih usluga iz članka 56.;

- suzdržati se od slanja korisniku platnih usluga platni instrument koji on nije zatražio osim kad se već dani platni instrument korisniku platnih usluga treba zamijeniti.

- (c) osigurati da su u svakom trenutku dostupna odgovarajuća sredstva koja korisniku platnih usluga omogućuju izvršenje obavješćivanja sukladno članku 56. stavku 1. točki (b) ili traženje deblokiranja sukladno članku 55. stavku 4; pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga na zahtjev osigurati sredstva kojima može dokazati da je poslao navedenu obavijest do 18 mjeseci nakon obavješćivanja; te
- (d) spriječiti svako korištenje platnog instrumenta nakon dostavljanja obavijesti sukladno članku 56. stavku 1. točki (b).
2. Pružatelj platnih usluga snosi rizik slanja platnog instrumenta platitelju te slanja bilo kakvih njegovih osobnih sigurnosnih obilježja.

Članak 58.

Obavijest o neodobrenoj ili nepravilno izvršenoj platnoj transakciji

Korisnik platnih usluga dobiva ispravak od pružatelja platnih usluga samo ako bez odgađanja obavijesti njegovog pružatelja platnih usluga o saznanju o bilo kakvim neodobrenim ili nepravilno izvršenim platnim transakcijama koje predstavljaju temelj za potraživanje, uključujući i potraživanje u skladu s člankom 75., najkasnije 13 mjeseci nakon datuma terećenja, osim kad mu, prema potrebi, pružatelj platnih usluga nije pružio ili stavio na raspolaganje informacije o toj platnoj transakciji u skladu s glavom III.

Članak 59.

Dokazi o provjeri autentičnosti i izvršenju platnih transakcija

1. Države članice zahtijevaju da, u slučajevima kad korisnik platnih usluga negira da je odobrio izvršenu platnu transakciju ili tvrdi da transakcija nije pravilno izvršena, na njegovom pružatelju platnih usluga je da dokaže da je platna transakcija autentična, točno zabilježena te proknjižena te da na nju nije utjecao tehnički kvar ili neki drugi nedostatak.
2. Ako korisnik platnih usluga negira da je odobrio izvršenu platnu transakciju, korištenje platnog instrumenta koji je zabilježio pružatelj platnih usluga samo po sebi nije nužno dostatno kako bi se dokazalo da je platitelj odobrio platnu transakciju niti da je platitelj djelovao s namjerom prijevare ili da namjerno ili zbog krajnje nepažnje nije ispunio jednu ili više svojih obveza sukladno članku 56.

Članak 60.

Odgovornost pružatelja platnih usluga za nedobrene platne transakcije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 58., države članice osiguravaju da u slučaju neodobrene platne transakcije pružatelj platnih

usluga platitelja odmah nadoknadi platitelju iznos neodobrene platne transakcije te, prema potrebi, dovede terećeni račun za plaćanje u stanje na kojem bi bio da nije izvršena neodobrena platna transakcija.

2. Dodatna financijska naknada može se odrediti u skladu s pravom koje se primjenjuje na ugovor koji je zaključen između platitelja i njegovog pružatelja platnih usluga.

Članak 61.

Odgovornost platitelja za neodobrene platne transakcije

1. Odstupajući od članka 60., platitelj snosi troškove povezano s neodobrenim platnim transakcijama do najviše 150 EUR, do kojih je došlo radi korištenja izgubljenog ili ukradenog platnog instrumenta, ili ako platitelj nije zaštitio osobna sigurnosna obilježja, ili radi zlouporabe platnog instrumenta.

2. Platitelj snosi sve troškove povezane s neodobrenim platnim transakcijama koji su nastali ako je djelovao s namjerom prijevare ili namjerno ili zbog krajnje nepažnje nije ispunio jednu ili više svojih obveza sukladno članku 56. U takvim slučajevima ne primjenjuje se najviši iznos iz stavka 1. ovog članka.

3. U slučajevima da platitelj nije djelovao s namjerom prijevare te nije namjerno ili zbog krajnje nepažnje ispunio jednu ili više svojih obveza sukladno članku 56., države članice mogu smanjiti odgovornost iz stavaka 1. i 2. ovog članka, uzimajući u obzir posebno narav osobnih sigurnosnih obilježja platnog instrumenta te okolnostima pod kojima je izgubljen, ukraden ili otuđen.

4. Platitelj ne snosi nikakve financijske posljedice koje proizlaze iz korištenja izgubljenog, ukradenog ili otuđenog platnog instrumenta nakon obavješćivanja u skladu s člankom 56. stavkom 1. točkom (b), osim ako je djelovao prijevarno.

5. Ako pružatelj platnih usluga u svakom trenutku ne osigura odgovarajuća sredstva obavješćivanja o izgubljenom, ukradenom ili otuđenom platnom instrumentu sukladno obvezi iz članka 57. stavka 1. točke (c), platitelj nije odgovoran za financijske posljedice koje proizlažu iz korištenja tog platnog instrumenta, osim ako je djelovao prijevarno.

Članak 62.

Povrat za platne transakcije inicirane od strane ili preko primatelja plaćanja

1. Države članice osiguravaju da platitelj ima pravo na povrat od njegovog pružatelja platnih usluga za odobrenu platnu transakciju koja je inicirana od strane ili preko primatelja plaćanja a koja je već izvršena, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) u odobrenju nije naveden točan iznos platne transakcije u trenutku odobravanja; i

- (b) iznos platne transakcije premašio je iznos koji je platitelj mogao razumno očekivati uzimajući u obzir njegov dotadašnji obrazac potrošnje, uvjete njegova okvirnog ugovora te relevantne okolnosti u navedenom slučaju.

Na zahtjev pružatelja platnih usluga, platitelj stavlja na raspolaganje činjenice vezane uz te uvjete.

Povrat je jednak cjelokupnom iznosu izvršene platne transakcije.

Platitelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu kod izravnih terećenja u okvirnom ugovoru dogovoriti da platitelj ima pravo na povrat od svog pružatelja platnih usluga čak i ako nisu ispunjeni uvjeti za povrat iz prvog podstavka.

2. Međutim, u smislu točke (b) prvog podstavka stavka 1., platitelj ne može navesti razloge konverzije valute ako je primijenjen referentni tečaj ugovoren s pružateljem platnih usluga u skladu s člankom 37. stavkom 1. točkom (d) i člankom 42. stavkom 3. točkom (b).

3. Platitelj i pružatelj platnih usluga mogu dogovoriti okvirnim ugovorom da platitelj nema pravo na povrat ako je dao suglasnost za izvršenje platne transakcije izravno svom pružatelju platnih usluga te je, ako je to primjenjivo, pružatelj platnih usluga ili primatelj plaćanja na dogovoreni način pružio ili stavio na raspolaganje platitelju informacije o budućoj platnoj transakciji najmanje četiri tjedna prije datuma dospijeca.

Članak 63.

Zahtjevi za povrat za platne transakcije inicirane od strane ili preko primatelja plaćanja

1. Države članice osiguravaju da platitelj može zatražiti povrat iz članka 62. odobrene platne transakcije inicirane od strane ili preko primatelja plaćanja u roku od osam tjedana od datuma na koji su novčana sredstva terećena.

2. Pružatelj platnih usluga u roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva za povrat ili vraća puni iznos platne transakcije ili navodi obrazloženje za odbijanje povrata, navodeći tijela kojima se platitelj može obratiti u skladu s člancima 80. do 83. ako ne prihvaća navedeno obrazloženje.

Pravo pružatelja platnih usluga sukladno prvom podstavku da odbije povrat ne primjenjuje se u slučaju iz četvrtog podstavka članka 62. stavka 1.

POGLAVLJE 3.

Izvršenje platnih transakcija

Odjeljak 1.

Naloz i za plaćanje i preneseni iznosi

Članak 64.

Primitak naloga za plaćanje

1. Države članice osiguravaju da je vrijeme primitka trenutak kad je pružatelj platnih usluga platitelja primio nalog za plaćanje poslan izravno od strane platitelja ili neizravno od strane ili preko primatelja plaćanja. Ako trenutak primitka za pružatelja platnih usluga platitelja nije radni dan, smatra se da je nalog za plaćanje primjen sljedećeg radnog dana. Pružatelj platnih usluga može odrediti vrijeme zaključenja prije kraja radnog dana nakon kojeg se za sve primljene naloge za plaćanje smatra da su primljeni sljedećeg radnog dana.

2. Ako korisnik platnih usluga koji je zadao nalog za plaćanje i njegov pružatelj platnih usluga dogovore da izvršenje naloga za plaćanje započne na određeni dan ili na kraju određenog razdoblja ili na dan kad je platitelj stavio novčana sredstva na raspolaganje svom pružatelju platnih usluga, trenutkom primitka u smislu članka 69. smatra se ugovoreni dan. Ako ugovoreni dan nije radni dan za pružatelja platnih usluga, nalog za plaćanje se smatra zaprimljenim sljedeći radni dan.

Članak 65.

Odbijanje naloga za plaćanje

1. Ako pružatelj platnih usluga odbije izvršiti nalog za plaćanje, korisnika platnih usluga obavješćuje o odbijanju i, ako je moguće, razlozima za odbijanje te postupku za ispravljanje svih grešaka koje su dovele do odbijanja, osim ako je to zabranjeno sukladno drugom zakonodavstvu Zajednice i nacionalnom zakonodavstvu.

Pružatelj platnih usluga pruža ili čini dostupnom obavijest na ugovoreni način što je prije moguće te u svakom slučaju u rokovima iz članka 69.

U okvirnom ugovoru može postojati uvjet da pružatelj platnih usluga može zaračunati naknadu za takvu obavijest ako je odbijanje objektivno opravdano.

2. U slučajevima kad su ispunjeni svi uvjeti iz okvirnog ugovora platitelja, pružatelj platnih usluga ne smije odbiti izvršenje odobrenog naloga za plaćanje neovisno o tome je li nalog za plaćanje zadao platitelj ili je zadan od strane ili preko primatelja plaćanja, osim ako je to zabranjeno sukladno drugom zakonodavstvu Zajednice i nacionalnom zakonodavstvu.

3. U smislu članka 69. i 75. nalog za plaćanje čije je izvršenje odbijeno smatra se da nije ni primljen.

Članak 66.

Neopozivost naloga za plaćanje

1. Države članice osiguravaju da korisnik platnih usluga ne može opozvati nalog za plaćanje jednom kad ga je primio pružatelj platnih usluga platitelja, osim ako ovim člankom nije drukčije određeno.

2. Ako je platna transakcija inicirana od strane ili preko primatelja plaćanja, platitelj ne može opozvati nalog za plaćanje nakon slanja naloga za plaćanje ili davanja svoje suglasnosti za izvršenje platne transakcije primatelju plaćanja.

3. Međutim, u slučaju izravnog terećenja računa te ne dovedeći u pitanje prava povrata, platitelj može opozvati nalog za plaćanje najkasnije do kraja radnog dana koji prethodi ugovorenom danu terećenja novčanih sredstava.

4. U slučaju iz članka 64. stavka 2., korisnik platnih usluga može opozvati nalog za plaćanje najkasnije do kraja radnog dana koji prethodi ugovorenom danu.

5. Po isteku rokova iz stavaka 1. do 4. nalog za plaćanje može se opozvati samo ako je tako ugovoreno između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga. U slučaju iz stavaka 2. i 3, također je potrebna suglasnost primatelja plaćanja. Ako je tako dogovoreno okvirnim ugovorom, pružatelj platnih usluga može naplatiti naknadu za opoziv.

Članak 67.

Preneseni iznosi i primljeni iznosi

1. Države članice od pružatelja platnih usluga platitelja, pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja i svih posrednika pružatelja platnih usluga zahtijevaju da prenesu puni iznos platne transakcije i da se suzdrže od oduzimanja naknada iz prenesenog iznosa.

2. Međutim, primatelj plaćanja i njegov pružatelj platnih usluga mogu ugovoriti da pružatelj platnih usluga odbije svoje naknade iz prenesenog iznosa prije nego ga knjiži u korist primatelja plaćanja. U tom slučaju, puni iznos platne transakcije i naknade moraju biti odvojeni u informaciji koja se dostavlja primatelju plaćanja.

3. Ako se iz prenesenog iznosa odbijaju bilo koje druge naknade osim onih iz stavka 2. pružatelj platnih usluga i platitelj osiguravaju da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije koju je inicirao platitelj. U slučajevima kad je platna transakcija inicirana od strane ili preko primatelja plaćanja, njegov pružatelj platnih usluga osigurava da primatelj plaćanja primi puni iznos platne transakcije.

Odjeljak 2.

Rok izvršenja i datum valute

Članak 68.

Područje primjene

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na:

- (a) platne transakcije u eurima;
- (b) nacionalne platne transakcije u valuti države članice izvan europodručja; te
- (c) platne transakcije koje uključuju samo jednu konverziju valute između EUR i valute države članice izvan europodručja, pod uvjetom da je potrebna konverzija valute izvršena u dotičnoj državi članici izvan europodručja te da se, u slučaju prekograničnih platnih transakcija, prekogranični prijenos odvija u eurima.

2. Ovaj se Odjeljak primjenjuje na druge platne transakcije osim ako nije drukčije ugovoreno između korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga, osim članka 73. koji strankama nije na raspolaganju. Međutim, ako korisnik platnih usluga i njegov pružatelj platnih usluga dogovore duže razdoblje od onoga iz članka 69., to razdoblje za platne transakcije unutar Zajednice ne prelazi četiri dana od trenutka primitka iz članka 64.

Članak 69.

Platne transakcije na račun za plaćanje

1. Države članice zahtijevaju da pružatelj platnih usluga platitelja osigura da nakon trenutka primitka u skladu s člankom 64. račun pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja bude odobren za iznos platne transakcije najkasnije do kraja sljedećeg radnog dana. Do 1. siječnja 2012. platitelj i njegov pružatelj platnih usluga mogu dogovoriti rok koji nije duži od tri radna dana. Ti se rokovi mogu produžiti za naredni radni dan za platne transakcije koje su inicirane na papiru.

2. Države članice zahtijevaju od pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja da odredi datum valute i iznos platne transakcije učini dostupnim na računu primatelja plaćanja nakon što pružatelj platnih usluga primi sredstva u skladu s člankom 73.

3. Države članice zahtijevaju da pružatelj platnih usluga prenese nalog za plaćanje zadan od strane ili preko primatelja plaćanja pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja u roku dogovorenog između primatelja plaćanja i njegovog pružatelja platnih usluga, koji omogućuje namiru, što se tiče dotičnog izravnog terećenja, na ugovoreni datum dospjeća.

Članak 70.**Primatelj plaćanja bez računa za plaćanje kod pružatelja platnih usluga**

Ako primatelj plaćanja nema račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga, pružatelj platnih usluga koji primi novčana sredstva za primatelja plaćanja stavlja mu ih na raspolaganje u roku navedenom u članku 69.

Članak 71.**Gotovina položena na račun za plaćanje**

Ako potrošač položi gotovinu na račun za plaćanje kod tog pružatelja platnih usluga u valuti tog računa za plaćanje, pružatelj platnih usluga osigurava da je iznos stavljen na raspolaganje i datiran odmah nakon trenutka primitka novčanih sredstava. Ako korisnik platnih usluga nije potrošač, taj se iznos stavlja na raspolaganje i datira najkasnije sljedeći radni dan nakon primitka novčanih sredstava.

Članak 72.**Nacionalne platne transakcije**

Za nacionalne platne transakcije države članice mogu odrediti kraći najdulji rok izvršenja od onoga određenog ovim Odjeljkom.

Članak 73.**Datum valute i raspoloživost sredstava**

1. Države članice osiguravaju da datum valute odobrenja računa za plaćanje primatelja plaćanja ne može biti nakon radnog dana na koji je za iznos platne transakcije odobren račun za plaćanje pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja.

Pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja osigurava da je iznos platne transakcije na raspolaganju primatelju plaćanja odmah nakon što je taj iznos odobren račun za plaćanje pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja.

2. Države članice osiguravaju da datum valute terećenja računa za plaćanje platitelja ne može biti prije trenutka u kojem je za iznos platne transakcije terećen račun za plaćanje.

Odjeljak 3.**Odgovornost****Članak 74.****Neispravne jedinstvene identifikacijske oznake**

1. Ako je nalog za plaćanje izvršen u skladu s jedinstvenom identifikacijskom oznakom, nalog za plaćanje se smatra ispravno izvršenim u odnosu na primatelja plaćanja koji je određen jedinstvenom identifikacijskom oznakom.

2. Ako je jedinstvena identifikacijska oznaka koju navede korisnik platnih usluga neispravna, pružatelj platnih usluga sukladno članku 75. nije odgovoran za neizvršenje ili pogrešno izvršenje platne transakcije.

Međutim, pružatelj platnih usluga platitelja čini razumne napore da bi povratio novčana sredstva iz te platne transakcije.

Ako je tako dogovoreno okvirnim ugovorom, pružatelj platnih usluga može naplatiti naknadu korisniku platnih usluga za povrat.

3. Ako korisnik platnih usluga pruži dodatne informacije osim onih određenih člankom 37. stavkom 1. točkom (a) ili člankom 42. stavkom 2. točkom (b), pružatelj platnih usluga odgovoran je samo za izvršenje platnih transakcija u skladu s jedinstvenom identifikacijskom oznakom koju je naveo korisnik platnih usluga.

Članak 75.**Neizvršenje ili pogrešno izvršenje**

1. Kad platitelj zadaje nalog za plaćanje, njegov pružatelj platnih usluga odgovoran je, ne dovodeći u pitanje članak 58., članak 74. stavke 2. i 3. i članak 78., platitelju za ispravno izvršenje platne transakcije, osim ako dokaže platitelju i, ako je potrebno, pružatelju platnih usluga primatelja plaćanja da je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja primio iznos platne transakcije u skladu s člankom 69. stavkom 1., u kojem slučaju je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran primatelju plaćanja za ispravno izvršenje platne transakcije.

Ako je pružatelj platnih usluga platitelja odgovoran sukladno prvom podstavku, on bez odgode nadoknađuje platitelju iznos neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije te, ako je to primjenjivo, dovodi terećeni račun za plaćanje u stanje u kojem bi bio da nije izvršena neispravna platna transakcija.

Ako je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran sukladno prvom podstavku, on bez odgode stavlja iznos platne transakcije na raspolaganje primatelju plaćanja te, ako je to primjenjivo, za odgovarajući iznos odobrava račun za plaćanje primatelja plaćanja.

U slučaju neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije u kojoj je nalog za plaćanje zadao platitelj, njegov pružatelj platnih usluga neovisno o odgovornosti sukladno ovom stavku na njegov zahtjev odmah poduzima mjere za praćenje tijeka platne transakcije te obavještava platitelja o rezultatu.

2. Kad je nalog za plaćanje zadan od strane ili preko primatelja plaćanja, njegov pružatelj platnih usluga odgovoran je, ne dovodeći u pitanje članak 58., članak 74. stavke 2. i 3. i članak 78. primatelju plaćanja za ispravan prijenos naloga za plaćanje

pružatelju platnih usluga platitelja u skladu s člankom 69. stavkom 3. Ako je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran sukladno ovom podstavku, on bez odgode ponovno šalje nalog za plaćanje o kojem je riječ pružatelju platnih usluga platitelja.

Dodatno, pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran je, ne dovodeći u pitanje članak 58., članak 74. stavke 2. i 3. i članak 78., primatelju plaćanja za obavljanje platne transakcije u skladu s njegovim obvezama iz članka 73. Ako je pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja odgovoran sukladno ovom podstavku, osigurava da iznos platne transakcije bude na raspolaganju primatelju plaćanja odmah nakon što je za taj iznos odobren račun za plaćanje pružatelja platnih usluga primatelja plaćanja.

U slučaju neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije za koju pružatelj platnih usluga primatelja plaćanja nije odgovoran sukladno prvom i drugom podstavku, pružatelj platnih usluga platitelja odgovoran je platitelju. Ako je pružatelj platnih usluga platitelja odgovoran u tom smislu on, prema potrebi i bez odgode, nadoknađuje platitelju iznos neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije te dovodi terećeni računa za plaćanje u stanje u kojem bi bio da nije izvršena neispravna platna transakcija.

U slučaju neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije u kojoj je nalog za plaćanje zadan od strane ili preko primatelja plaćanja, njegov pružatelj platnih usluga neovisno o odgovornosti sukladno ovom stavku na njegov zahtjev odmah poduzima mjere za praćenje tijeka platne transakcije te obavještava primatelja plaćanja o rezultatu.

3. Osim toga, pružatelji platnih usluga odgovorni su svojim korisnicima platnih usluga za sve naknade za koje su oni odgovorni i sve kamate koje pripadaju korisniku platnih usluga kao posljedica neizvršene ili pogrešno izvršene platne transakcije.

Članak 76.

Dodatna financijska naknada

Sve dodatne financijske naknade osim onih koje su predviđene ovim Odjeljkom mogu se odrediti u skladu s pravom koje se primjenjuje na ugovor sklopljen između korisnika platnih usluga i njegovog pružatelja platnih usluga.

Članak 77.

Pravo regres

1. Ako se odgovornost pružatelja platnih usluga na temelju članka 75. može pripisati drugom pružatelju platnih usluga ili posredniku, taj pružatelj platnih usluga ili posrednik nadoknađuju prvom pružatelju platnih usluga sve nastale troškove ili plaćene iznose sukladno članku 75.

2. Dodatna financijska naknada može se odrediti u skladu sa sporazumima između pružatelja platnih usluga i/ili posrednika te s pravom koje se primjenjuje na te sporazume.

Članak 78.

Nepostojanje odgovornosti

Odgovornost iz poglavlja 2. i 3. ne primjenjuje se u slučajevima iznimnih i nepredvidivih okolnosti na koje stranka koja se poziva na te okolnosti nije mogla utjecati, a posljedice kojih se ne bi mogle izbjeći unatoč svim nastojanjima u suprotnom smjeru ili u slučajevima kad pružatelja platnih usluga obvezuju druge pravne obveze koje određuje nacionalno zakonodavstvo ili zakonodavstvo Zajednice.

POGLAVLJE 4.

Zaštita podataka

Članak 79.

Zaštita podataka

Države članice dopuštaju obradu osobnih podataka platnim sustavima te pružateljima platnih usluga kad je to potrebno za mjere zaštite sprečavanja, istraživanja i otkrivanja prijevara u platnom prometu. Obrada takvih osobnih podataka obavlja se u skladu s Direktivom 95/46/EZ.

POGLAVLJE 5.

Izvansudski žalbeni postupci i postupci mirenja za rješavanje sporova

Odjeljak 1.

Žalbeni postupci

Članak 80.

Žalbe

1. Države članice osiguravaju pokretanje postupaka koji korisnicima platnih usluga i drugim potrošačima, omogućuju podnošenje žalbi nadležnim tijelima vezano uz navodna kršenja odredbi nacionalnog prava kojim se provode odredbe ove Direktive od strane pružatelja platnih usluga.

2. Kada je to primjereno i ne dovodeći u pitanje pravo pokretanja postupka pred sudom u skladu s nacionalnim procesnim pravom, nadležna tijela u odgovoru obavješćuju podnositelja žalbe na postojanje izvansudskog žalbenog postupka te izvansudskog rješavanja sporova sukladno članku 83.

Članak 81.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o kaznama koja se primjenjuju na kršenje nacionalnih odredbi donesenih na temelju ove Direktive te poduzimaju sve potrebne mjere za osiguravanje njihove provedbe. Te sankcije su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o propisima iz stavka 1. te o nadležnim tijelima iz članka 82. do 1. studenoga 2009. te ju bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje utječu na njih.

Članak 82.

Nadležna tijela

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da tijela ovlaštena za osiguravanje poštovanja odredbi nacionalnog prava koje su donesene sukladno zahtjevima utvrđenim u ovom Odjeljku primjenjuju žalbene postupke i kazne iz članka 80. stavka 1. i članka 81. stavka 1.

2. U slučaju kršenja ili sumnje na kršenje odredbi nacionalnog prava donesene u skladu s glavama III. i IV., nadležna tijela iz stavka 1. su tijela matične države članice pružatelja platnih usluga, osim za zastupnike i podružnice osnovane u skladu s pravom poslovnog nastana čija nadležna tijela su tijela države članice domaćina.

Odjeljak 2.

Izvansudski postupci mirenja

Članak 83.

Izvansudsko rješavanje spora

1. Države članice osiguravaju uspostavljanje adekvatnih i učinkovitih izvansudskih žalbenih postupaka i postupaka izvansudskog rješavanja sporova za rješavanje sporova između korisnika platnih usluga i njihovih pružatelja platnih usluga u sporovima vezano uz prava i obveze iz ove Direktive, pri čemu se, ako je moguće, koriste postojeća tijela.

2. U slučaju prekograničnih sporova, države članice osiguravaju da navedena tijela aktivno surađuju na njihovom rješavanju.

GLAVA V.

PROVEDBENE MJERE I ODBOR ZA PLATNI PROMET

Članak 84.

Provedbene mjere

S ciljem uzimanja u obzir tehnološkog razvoja i tržišnih kretanja u području platnih usluga te osiguravanja jedinstvene primjene ove Direktive, Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 85. stavka 2. usvojiti provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni vezano uz sljedeće:

(a) prilagodbu popisa aktivnosti iz Priloga, u skladu s člancima 2. do 4. te člankom 16.;

(b) promjenu definicije mikropoduzeća u smislu članka 4. stavka 26. u skladu s izmjenom Preporuke 2003/361/EZ; i

(c) ažuriranje iznosa navedenih u članku 26. stavku 1. i članku 61. stavku 1. s ciljem uzimanja u obzir inflacije i važnih tržišnih kretanja.

Članak 85.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za platni promet.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

GLAVA VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 86.

Potpuno usklađivanje

1. Ne dovodeći u pitanje članak 30. stavak 2., članak 33., članak 34. stavak 2., članak 45. stavak 6., članak 47. stavak 3., članak 48. stavak 3., članak 51. stavak 2., članak 52. stavak 3., članak 53. stavak 2., članak 61. stavak 3 te članke 72. i 88. u mjeri u kojoj ova Direktiva sadrži usklađene odredbe, države članice ne smiju zadržati ili uvoditi druge odredbe osim onih koje su utvrđene ovom Direktivom.

2. Ako država članica koristi neku od mogućnosti iz stavka 1., o tome kao i o svim naknadnim promjenama obavješćuje Komisiju. Komisija javno objavljuje te informacije na internet stranici ili na drugi lako dostupan način.

3. Države članice osiguravaju da pružatelji platnih usluga ne odstupaju, na štetu korisnika platnih usluga, od odredbi nacionalnog prava kojima se primjenjuju ili koje odgovaraju odredbama ove Direktive osim ako to nije izričito predviđeno Direktivom.

Pružatelji platnih usluga mogu, međutim, odlučiti korisnicima platnih usluga odobriti povoljnije uvjete.

Članak 87.

Preispitivanje

Najkasnije 1. studenoga 2012. Komisija predstavlja Europskom parlamentu, Vijeću, Gospodarskom i socijalnom odboru te Europskoj središnjoj banci izvješće o provedbi i učinku ove Direktive, a posebno o:

— mogućoj potrebi proširenja područja primjene ove Direktive na platne transakcije u svim valutama te na platne transakcije u kojima je samo jedan od pružatelja platnih usluga iz Zajednice,

- primjeni članka 6., 8. i 9. vezano uz zahtjeve za bonitetno poslovanje institucija za platni promet, posebno vezano uz zahtjeve za vlastita sredstva i zahtjeve vezane uz zaštitu (odvajanje računa),
- mogućem utjecaju odobravanja kredita od strane institucija za platni promet vezano uz platne usluge, kako je određeno u članku 16. stavku 3.,
- mogućem utjecaju zahtjeva za izdavanjem odobrenja za rad institucijama za platni promet na konkurenciju između institucija za platni promet i drugih pružatelja platnih usluga kao i o preprekama za ulazak na tržište novih pružatelja platnih usluga;
- primjeni članka 34. i 53. te mogućoj potrebi izmjene područja primjene ove Direktive vezano uz platne instrumente male vrijednosti i elektronički novac, te
- primjenu i djelovanje članka 69. i 75. za sve vrste platnih instrumenata,

i ako je potrebno prilaže prijedlog za njezinu reviziju.

Članak 88.

Prijelazne odredbe

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2005/60/EZ te drugo relevantno zakonodavstvo Zajednice, države članice dopuštaju pravnim osobama koje su započele s obavljanjem djelatnosti institucija za platni promet u smislu ove Direktive prije 25. prosinca 2007. sukladno nacionalnim pravom na snazi da nastave obavljati te djelatnosti u dotičnoj državi članici do 30. travnja 2011. bez odobrenja za rad iz članka 10. Svim takvim osobama koje nisu dobile odobrenje za rad tijekom tog razdoblja sukladno članku 29. zabranjuje se pružanje platnih usluga.

2. Neovisno o stavku 1., iznimka od zahtjeva za dobivanje odobrenja iz članka 10. odobrava se financijskim institucijama koje su započele obavljati aktivnosti iz točke 4. Priloga I. Direktivi 2006/48/EZ prije 25. prosinca 2007. te ispunjavaju uvjete iz točke (e) prvog podstavka članka 24. stavka 1. te Direktive sukladno nacionalnom pravu. Međutim, o tim aktivnostima obavješćuju nadležna tijela matične države članice do 25. prosinca 2007. Dodatno, navedena obavijest sadrži informacije koje dokazuju da su one usklađene s člankom 5. točkama (a), (d), (g) do (i), (k) i (l) ove Direktive. Ako se nadležna tijela uvjere da su zahtjevi ispunjeni, dotične financijske institucije registriraju se u skladu s člankom 13. ove Direktive. Države članice mogu dopustiti svojim nadležnim tijelima da izuzmu takve financijske institucije od zahtjeva iz članka 5.

3. Države članice mogu propisati da pravne osobe iz stavka 1. automatski dobiju odobrenje za rad te budu upisane u registar iz članka 13. ako nadležna tijela već imaju dokaze da su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u člancima 5. i 10. Nadležna tijela obavješćuju dotične subjekte prije izdavanja odobrenja za rad.

4. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2005/60/EZ ili drugo relevantno zakonodavstvo Zajednice, države članice mogu dopustiti fizičkim ili pravnim osobama koje su započele djelatnosti institucija za platni promet u smislu ove Direktive u skladu s nacionalnim pravom na snazi prije 25. prosinca

2007. te ispunjavaju uvjete za izuzeće iz članka 26. da nastave obavljati navedene djelatnosti u dotičnoj državi članici tijekom prijelaznog razdoblja koje ne smije biti duže od 3 godine, bez ostvarivanja izuzeća u skladu s člankom 26. te budu upisane u registar iz članka 13. Svim navedenim osobama na koje se tijekom tog razdoblja nije počelo primjenjivati izuzeće zabranjuje se pružanje platnih usluga u skladu s člankom 29.

Članak 89.

Izmjene Direktive 97/7/EZ

Članak 8. Direktive 97/7/EZ se briše.

Članak 90.

Izmjene Direktive 2002/65/EZ

Direktiva 2002/65/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 4. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Kad se također primjenjuje Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu (*), odredbe o informacijama iz članka 3. stavka 1. ove Direktive, osim stavka 2. točaka (c) do (g), stavka 3. točaka (a), (d) i (e) te stavka 4. točke (b), zamjenjuju se člancima 36., 37., 41. i 42. ove Direktive.

(*) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.”

2. Članak 8. se briše.

Članak 91.

Izmjene Direktive 2005/60/EZ

Direktiva 2005/60/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. stavak 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) društvo koje nije kreditna institucija, a obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u točkama 2. do 12. i točki 14. Priloga I. Direktivi 2006/48/EZ, uključujući djelatnosti mjenjača”;

2. U članku 15. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kada država članica dopusti kreditnim i financijskim institucijama iz članka 2. stavka 1. točke 1. ili 2. koje su smještene na njezinom području da se unutar države uzimaju u obzir kao treće stranke, ta država članica u svakom slučaju dopušta institucijama i osobama iz članka 2. stavka 1. smještenim na svom području priznavanje i prihvaćanje, u skladu s člankom 14. ove Direktive, rezultata zahtjeva za dubinsko snimanje klijenta utvrđenim u članku 8. stavku 1. točkama (a) do (c) koji je u skladu s ovom Direktivom provela institucija iz članka 2. stavka 1. točke 1. ili 2. u drugoj državi članici,

osim mjenjača i institucija za platni promet kako su određene člankom 4. stavkom 4. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu (*), koje pružaju prije svega platne usluge navedene u točki 6. Priloga toj Direktivi, uključujući fizičke i pravne osobe kojima se priznaje izuzeće iz članka 26. te Direktive te koje ispunjavaju zahtjeve iz članaka 16. i 18. ove Direktive, čak i ako se dokumenti ili podaci na kojima se temelje ti zahtjevi razlikuju od onih propisanih u državi članici na koju se klijent upućuje.

2. Kada država članica dopusti mjenjačima iz članka 3. stavka 2. točke (a) i institucijama za platni promet iz članka 4. stavka 4. Direktive 2007/64/EZ, koje prije svega pružaju platne usluge iz točke 6. Priloga toj Direktivi, koje su smještene na njezinom državnom području, da se unutar države uzimaju u obzir kao treće stranke, ta država članica im u svakom slučaju na svom državnom području dopušta priznavanje i prihvaćanje, u skladu s člankom 14. ove Direktive, rezultata zahtjeva za dubinsko snimanje klijenta utvrđenim u članku 8. stavku 1. točkama (a) do (c) koji je u skladu s ovom Direktivom provela institucija iste kategorije u drugoj državi članici te koje ispunjavaju zahtjeve iz članaka 16. i 18. ove Direktive, čak i ako se dokumenti ili podaci na kojima se temelje ti zahtjevi razlikuju od onih propisanih u državi članici na koju se stranka upućuje.

(*) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.”

3. druga rečenica članka 36. stavka 1. se briše.”

Članak 92.

Izmjene Direktive 2006/48/EZ

Prilog I. Direktivi 2006/48/ mijenja se kako slijedi:

1. Točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Platne usluge definirane člankom 4. stavkom 3. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu (*)

(*) SL L 319, 5.12.2007., str. 1.”

2. Točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. izdavanje i upravljanje drugim sredstvima plaćanja (npr. putničkim čekovima i bankovnim mjenicama) ako ta djelatnost nije obuhvaćena točkom 4.”.

Članak 93.

Ukidanje

Direktiva 97/5/EZ se stavlja izvan snage s učinkom od 1. studenoga 2009.

Članak 94.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s odredbama ove Direktive prije 1. studenoga 2009. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 95.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske Unije.

Članak 96.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. studenoga 2007.

Za Europski parlament

Predsjednik

H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće

Predsjednik

M. LOBO ANTUNES

PRILOG

PLATNE USLUGE (DEFINICIJA 3. U ČLANKU 4.)

1. Usluge koje omogućuju polaganje gotovine na račun za plaćanje te svi poslovi potrebni za vođenje računa za plaćanje.
 2. Usluge koje omogućuju podizanje gotovine s računa za plaćanje te svi poslovi potrebni za vođenje računa za plaćanje.
 3. Izvršenje platnih transakcija, uključujući prijenos novčanih sredstava na račun za plaćanje kod pružatelja platnih usluga korisnika ili kod drugog pružatelja platnih usluga:
 - izvršenje izravnih terećenja uključujući jednokratna izravna terećenja,
 - izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva,
 - izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge,
 4. Izvršenje platnih transakcija kod kojih su novčana sredstva pokrivena kreditnom linijom za korisnika platnih usluga:
 - izvršenje izravnih terećenja uključujući jednokratna izravna terećenja,
 - izvršenje platnih transakcija putem platnih kartica ili sličnog sredstva,
 - izvršenje kreditnih transfera, uključujući trajne naloge.
 5. Izdavanje i/ili prihvaćanje platnih instrumenata.
 6. Novčane pošiljke.
 7. Izvršenje platnih transakcija kod kojih platitelj daje suglasnost za izvršenje platne transakcije nekim telekomunikacijskim, digitalnim ili informatičko tehnološkim uređajem te se plaćanje izvršava telekomunikacijskom operatoru, operatoru informacijsko tehnološkog sustava ili mrežnom operatoru koji djeluje samo kao posrednik između korisnika platnih usluga i dobavljača robe i usluga.
-